

Sössö

2/08

WAPPUKALENTERI

03 pääkirjoitus
04 pj-palsta
05 edaripalsta
06 interrail
08 wappulehdet
11 jäynäkisa
12 wappu tulee!
13 fuksikipparien palsta

14 TKYh:n tervehdys
15 Sarjakuva
16 Ultimate
18 IAET
20 EKAK
22 Karu totuus
25 Finnair-excu
26 Teekkarihyön lakanat

28 Kiltapatruuna
29 Työhaastattelu irkitse
30 Ruokajuttu
32 Historian lehtien havinaa
33 Kysy Matilta
35 Accenture-excu
36 Uutiset
37 Oltermannin mielipide
38 Pulmakulma

LAURIZIO

Pääkirjoitus

Teksti: Leni Järvenpää

Kuva: Olli Laine

Kevät on saapunut ja Wappu on julistettu! Kaikki tietävät mitä wappu tarkoittaa. Se on wappulehtiä ja skump-paa. Ilmapalloja, wappurekkoja, jäyniä ja lisää skumppaa. On ehkä tylsää kysyä, että miksi, mutta kysynpä silti. Miksi wappua vietetään? Kaikki tietävät miksi joulua tai pääsiäistä juhlistetaan, mutta mikä on tarina Wapun takana?

Vappu (valpurinpäivä) on vuosittain 1. toukokuuta vietettävä kansainvälinen juhlapäivä ja Suomessa yleinen vapaapäivä. Se on erityisesti alkavan kevään, ylioppilaiden ja kansainvälinen työväen juhlapäivä.

Jep jep, tämän me jo tiedämmekin, mutta...

Vanhoihin suomalaisiin vappuperinteisiin on liittynyt monenlaisia uskomuksia, jotka ennustivat tulevaa kesää. Kirkolliset ohjeet kielsivät tekemästä työtä – oli esimerkiksi kielto kalastaa – mutta kansan parissa liikkui myös kehotuksia esimerkiksi kylvöihin juuri vappuna. Myös lehmät ja lampaat kehoitettiin päästämään ulos laitumelle riippumatta siitä, millainen sää vallitsee.

Tämä nyt taas mihinkään liity, mutta mutta...

Vappu on juhlapäivänä tullut Suomeen Ruotsista. Eräiden tietojen mukaan vapun juhlinnan ylioppilaiden päivänä toivat Suomeen Lundin yliopistolla juhlineet suomalaisylioppilaat vuonna 1865. Keisarin kiellettyä vanhat vappujuhlut Helsingin ylioppilaat jatkoivat perinnettä kokoontuen vuosittain toukokuun 1. päivänä nykyiseen Kaisaniemeen juhlistamaan Catharina (Kaisa) Wahllundin syntymäpäivää. Nykyisin Kaisaniemessä kokoontuvat vapunpäivänä lähinnä ruotsinkieliset ylioppilaat.

Meille teekkareille wappu on erityisen tärkeä. Kukapa ei muistaisi fuksivuottaan ja hetkeä kun sai ensimmäistä kertaa painaa teekkarilakin päähänsä? Teekkarien joulu ei kuitenkaan ole vain fuksien juhla vaan jokainen meistä voi tänäkin vuonna kokea elämänsä wapun.

Klara Vappen!

Sössö 2|2008
39. vuosikerta

Julkaisija: Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörikilta ry. **Päätoimittaja:** Leni Järvenpää [leni.jarvenpaa@tkk.fi] **Kirjoittajat:** Juha-Matti Lehtinen, Ossi Miikkulainen, Juuso Parkkinen, Venla Pouru, Taru Simonen, Anne Vainio **Vierailevat:** Pekka Aavikko, Katri Halminen, Henri Haukkoara, Esa Häkkinen, Anna Kankainen, Jarno Kukkola, Juuso Laatikainen, Nina Lagus, Janne Lahdenperä, Tuukka Lahti, Olli Laine, Jyrki Luukko, Marko Miettinen, Heta Närhi, Otto Parantainen, Saku Partanen, Ilkka Rekola, Ville Ryhänen, Martti Valttonen **Kuvat:** Pekka Aavikko, Ville Haarala, Timo Idänheimo, Leni Järvenpää, Anna Kankainen, Jarno Kukkola, Olli Laine, Juha-Matti Lehtinen, Heta Närhi, Venla Pouru, Ville Ryhänen, Tuomas Tikka, © 2008 Finnair Plc, Marketing Communications, sik.kuvat.fi(EKAK), IAET ©, Vectorportal, TKY, KY, TOKYO, iStockPhoto **Kuvitukset:** Ville Haarala, Silja Tirronen **Sisäkannen kuva:** Lauri Aaltonen **Kannen kuva:** iStockPhoto, Ville Haarala **Taittajat:** Sadi Hossain, Ville Haarala **Paino:** Painotalo Casper Oy, huhtikuu 2008 **Painos:** 900 **Palaute ja verkkolehti:** sik-sosso@list.tky.fi, sik.tky.fi

2008

Puhispalsta

Teksti: Marko Miettinen

Kuvat: Timo Idänheimo

Yhdistyksen kuin yhdistyksen ikuinen haaste on – tai ainakin pitäisi olla! – se, että kuinka palvella mahdollisimman suurta osaa yhdistyksen jäsenistöstä ja siten ”ansaita oikeutus olemassaololleen” sekä totta kai saada mahdollisimman moni jatkamaan jäsenenä vielä seuraavanakin vuonna. Meillä SIK:n piirissä tämä haaste on ehkä jopa ”tavallista” suurempi valtavan jäsenmäärän takia.

Mutta mitä kiltä sitten tekee vastataksaan tähän? Tänä vuonna erityishuomio on kahdessa asiassa, ulkomaalaisopiskelijoissa sekä kiltahuoneen remontissa.

Koko maailman ja siinä sivussa yliopistomme kansainvälistyessä myös tiedekuntaamme tulee vuosi vuodelta enemmän ja enemmän ulkomaalaisvahvistuksia joko lukukaudeksi tai pidemmäksi aikaa, mutta tähän asti kiltä on pysynyt mielestäni suhteellisen hankalasti lähestyttävänä suomea osaamattomalle. Tänne tulevat ulkkarit otetaan toki vastaan, heille pyritään esittelemään kilttaa ja international helperimme lähettävät heille infomailia jäsenmailin tapaan. Tänä vuonna tilannetta pyritään kuitenkin parantamaan kääntämällä nettisivumme kokonaan myös englanninkieliseksi sekä tekemällä jokaisen teistä saamane Fuksioppaan tapainen julkaisu International Freshman Guide myös kansainvälisille opiskelijoille. Tämän lisäksi tavoitteena olisi saada parannettua killan ja TKY:n yhteistyötä kv-ISO –asioissa sekä järjestää nimenomaan englanninkielistä tapahtumatarjontaa hieman, joka toivottavasti rohkaisee tulemaan myös muihin tapahtumiin.

Kiltahuoneen remontoinnista on puhuttu nyt ainakin pari vuotta ja tulevana kesänä se tulee tapahtumaan. Asian taustalla on vahva tahto saada erityisesti kiltahuoneen isompi puoli toimivammaksi. Meidän kokoisellemme killalle nykyinen kiltiksemme on suhteellisen pieni tila ja monien mielestä sen voisi saada nykyistä tehokkaampaan käyttöön. Ideointi on jo käynnissä ja suhteellisen tarkat suunnitelmat olisi tarkoitus saada toukokuun loppuun mennessä tehtyä. Jos/kun juuri Sinua kiinnostaa olla asiassa mukana joko suunnitteluvaiheessa tai myös toteuttamassa remppaa kesän aikana, ota rohkeasti yhteyttä sisäimestari Mattiin!

Se wirallisesta.

Wappuun, tuohon teekkarin toiseen jouluun on enää pari viikkoa ja odotus on sen mukainen! Wappu on jotain, joka yhdistää koko opiskelijayhteisön ja olenkin mitä iloisin kuuluessani teekkarieihin - tähän iloiseen joukkoon, joka osaa kaikista parhaiten ottaa Walpurista kaiken irti! Jos tekee duunia koulun eteen jatkuvasti, ei vaikka viikonkin irtiotto hirveästi sitä hätkäytä. Toisaalta, jos nyt vielä nablät ja roottorit tuntuvat hieman utuisilta asioilta, on vielä ennen tenttikautta muutama viikko aikaa ottaa power-integroinnit ja näin varmistaa opintotuen jatkuminen vielä ensi vuonnakin.

Työntäyteistä Walpurin odotusta siis itse kullekin!

Terveisiä edustajistosta – Ylioppilaskunnat yhdistyvät

Teksti: Katri Halminen

Kuvat: TKY, KY, TOKYO

Korkealla TKK:n yläpuolella byrokratian koukeroissa on päätetty, että pääkaupunkiseudulla on turhan monta yliopistoa. Taiteen, talouden ja tekniikan on katsottu olevan hyvä yhdistelmä yliopistojen aiheuttamia kustannuksia sekä poikkitieteellisyys mukanaan tuomia etuja ajatellen – ainakin joidenkin mukaan. Koska TKK, HKKK ja TaiK tulevat näillä näkymin muodostamaan uuden yliopiston vuonna 2009, luonnollisesti ylioppilaskuntienkin rooli muuttuu. Helpointa olisi todeta, että uuden yliopiston rinnalla toimii kolme ylioppilaskuntaa. Tämä ei kuitenkaan käy. Ylioppilaskuntien yhdistymisessä alkuun panevana voimana on toiminut todennäköisesti tuleva yliopistolaki, jossa tullaan päättämään uudesta yliopistosta sekä yhdestä kaikkia opiskelijoita edustavasta ylioppilaskunnasta. Myös TKY on puoltanut ajatusta jo syksystä saakka. Näin ollen, asia ei ole kenenkään ylioppilaskuntahörhön päähänpisto.

Yhdistymisessä liikkuu isot rahat: suuri kasa palveluita sekä vuosikymmenten tavat ja perinteet - kaikilla ylioppilaskunnilla omanlaisensa. Tavoite yhteisestä ylioppilaskunnasta tuntuu olevan melko samankaltainen, mutta ylioppilaskuntien lähtökohdat eroavat joltain osin.

Alkuvuonna 2008 projektissa on ollut käynnistymisvaihe, joten vastaukset lähes kaikkiin mieltä askarruttaviin kysymyksiin ovat olleet muotoa ”Ei voi vielä tietää...”. Nyt yhdistymisen saralla on vihdoinkin kääritty hihat ja ryhdytty hommiin. Eräänä helmikuuisena iltana ylioppilaskunnan hallitus kuunteli edustajiston ajatuksia yhdistymisestä, ja uutta ylioppilaskuntaa konkreettisesti valmistelevalle projektiorganisaatio perustettiin. Ylioppilaskuntien hallitukset miettivät pienissä asiantuntijaryhmissä osakokonaisuuksille ratkaisuja. Nämä projektit liittyvät esimerkiksi asuntoihin, opiskelijoiden edunvalvontaan ja urheilupalveluihin. Omaisuusasia tuntuu kuitenkin olevan se kaikista vaikein. Edustajistossa odotetaan jo malttamattomana, mitä näissä yhteensä 23 projektiryhmässä saadaan vielä tämän kevään kuluessa aikaan.

Edustajisto on yhdessä hallituksen kanssa pohtinut omaa rooliaan yhdistymisprosessissa. Ylioppilaskunnan hallitus on yhdistymisprosessissa luonnollisesti operatiivinen taho, joka hoitaa neuvottelut muiden ylioppilaskuntien kanssa. Näköpiirissä on, että kompromisseja joudutaan varmasti tekemään puolin ja toisin. Hallitus on luvannut antaa jokaisessa virallisessa edustajiston kokouksessa selvityksen siitä, miten yhdistymisprosessi etenee. Huolestuttavaa on kuitenkin se, että varsinaisia päätettäviä asioita ei ole asian tiimoilta edustajiston eteen vieläkään tuotu.

Luonnollisesti uutta ylioppilaskuntaa koskevat päätökset tekee sen edustajisto. Emme ole kuitenkaan päässeet konkreettisesti vaikuttamaan niihin rajoihin, joiden sisällä hallitus ja projektiorganisaatio neuvottelevat mm. omaisuudestamme ja sen roolista. Projektiorganisaation työryhmätkin ovat saaneet jo ohjeet omasta toiminnastaan, mutta keneltä? Varmaankin itseltään, eli hallitukselta. Projektin käynnistyminen on vienyt aikaa, ja edustajiston tulee pitää huolta myös siitä, että projekti ei etene niin nopeasti, ettemme ehtisi riittävästi vaikuttaa. Tällöin emme ehtisi huolella käsittelemään ja päättämään neuvotteluiden todellisista rajoista.

Huhtikuun kolmannella viikolla ylioppilaskunnan hallitukset jalkautuvat tiedekuntiin tiedottamaan projektin etenemisestä ja vastaamaan jäseniä askarruttaviin kysymyksiin. Tällöin myös jokaisella sähköllä on tilaisuus päästä vaikuttamaan prosessiin, siis myös sinulla!

KILLASSA TAPAHTUU...

Kognitiivinen Teknologia lakkautetaan

EST- sekä TLT-tutkinto-ohjelmissa oleva pääaine kognitiivinen teknologia lakkautetaan syksyyn 2008 mennessä. Syynä tähän on entisen laskennallisen tieteen laboratorion (S-114) siirtyminen Informaatio- ja luonnontieteiden tiedekuntaan osaksi lääketieteellisen tekniikan ja laskennallisen tieteen laitosta. Mikäli kuitenkin haluat lukea sitä pääaineenasi, vahvista tämä HOPSiisi tämän kevään aikana.

Killalle valokuvagalleria

Killalle on avattu valokuvagalleria osoitteessa <http://sik.kuvat.fi>. Jos sinulla on julkaisukelpoisia kuvia vuosien varrelta kiltaan liittyen, ota yhteyttä killan viralliseen valokuvaajaan Tuomas Tikkaan (tttikka@cc.hut.fi).

Irkkikanava kulttuurille!

Killan kulttuurivastaavat tavoittaa nyt myös irkkikanavalta #skulttuuri, jonne voi tulla antamaan tapahtumaideoita tai kyselemään ja rupattelemaan kulttuurista. Nähdään siellä!

Pro SIK Erkki Valtoselle

Sähköinsinöörkillan piirissä erityisen äärimmäisen ansioituneille henkilöille on ollut tapana jakaa tunnustuksena ProSIK –kunniamaininta. Pitkän keskustelun jälkeen ProSIK –työryhmä antoi selvityksensä hallitukselle joka päätti seuraavaa:

Erkki Valtonen on ollut mukana kiltatoiminnassa heti fuksivuodestaan lähtien eikä ole päässyt siitä eroon kuin vasta aivan viime aikoina. Hän on toiminut killassa aktiivisesti ja hyvällä sykkeellä koko kiltahistoriansa ajan. Työryhmä linjasi erityisesti että tämänkertaisen proSIKin saajan on pitänyt pyrkiä aktiivisesti kehittämään kiltaa ja sen toimintatapoja yhä eteenpäin. Tätä tavoitellessaan Erkiltä ei ole rohkeutta puuttunut ja ajoittaisesta melko kovastakin kritiikistä huolimatta on hän uskaltanut pitää linjansa. Kun hän tarttuu toimeen, ei hän säästele ketään, ei itseään eikä muitakaan asiassa mukana olevia. Mutta se lopputulos – voi veljet!

Yrityssuhdevastaavan, yritysmestarin, puheenjohtajan, lukkarin, budjetti- ja ansiomerkkityöryhmien ja monien muiden kautta - ProSIK 2008 Erkki Valtonen. Sössön toimitus onnittelee!

Oltermannin mielipide

Teksti: Martti Valtonen

Tämän lehden ilmestyessä TKK on juuri täyttänyt sata vuotta. Tekniikan kehitys viimeisen sadan vuoden aikana on ollut huikea. Tiedon määrän lisäys vuosittain on eksponentiaalisesti kasvava. On (ainakin) kaksi asiaa, jotka eivät ole muuttuneet. Ensimmäinen niistä on perusasioiden ymmärtämisen tärkeys. Samalla, kun uudet teknologiat seuraavat toisiaan, ovat niistä riippumattomat perustiedot ja -taidot nousseet entistä keskeisempään asemaan. Uudet asiat rakennetaan aiemmin opittujen päälle. Jos perusasiat eivät ole hallussa, on uusien asioiden oppiminen vaikeaa. Huonoin vaihtoehto on opetella asiat ulkoa. Tällainen tie ei koskaan johda pitkälle. Tänä päivänä jokainen opiskelija ja työntekijä joutuu elinikäisen oppimisen tielle. Pärjätäkseen on valittava oikea strategia. Oma valintani on perusasioiden haltuunotto. Jos perusasiat ymmärtää aidosti, on uusien teknologioiden seurattessa kiihtyvässä tahdissa toisiaan helpompi pysyä ajan hermolla. Tällä enluonnollisesti halua väheksyä uusien teknologioiden opiskelua ja niihin panostamisen välttämättömyyttä. Haluan painottaa sitä, että jos ajassa mukana pysyminen edellyttää jatkuvaa ulkoa opiskelua, käy tilanne vähitellen sietämättömäksi, muistin ylikuormitus kohtuuttomaksi ja kilpailussa mukana pysyminen vaikeaksi. Opettelemalla perusasiat kunnolla saa itselleen sellaisen pääoman, jonka varaan voi tulevaisuutensa rakentaa uusien innovaatioiden näkijänä ja tekijänä. Toinen asia, joka ei ole muuttunut, liittyy ensimmäiseen. Perusasioiden haltuunotto lahjakaimmaltakin opiskelijalta edellyttää työntekoa. Ei riitä, että opetustilaisuuksissa tulee olo, että asiat ovat selkeitä

ja johdonmukaisia. Vasta itse tekemällä töitä, johtamalla itse esitetyt asiat ja laskemalla itse toistuvasti uusiin asioihin liittyviä tehtäviä, syntyy vähitellen se syvälinen ymmärtäminen, johon opiskelussa parhaimmillaan pyritään ja joka tekee uusien innovaatioiden syntymisen mahdolliseksi.

On merkkejä pantavaa, että tänä aikana, jolloin perusasioiden ymmärtäminen on keskeisellä sijalla, panostaminen perusopetukseen on radikaalisti vähentynyt. Syynä tähän ovat muotiin tulleet tulostittarit. Sen sijaan, että pidettäisiin huolta perusopetuksen infrastruktuurista, painopiste on siirretty tulostittareihin, joiden perusteella resurssit jaetaan. Mittarit ovat sellaisia, että suoritettut DI- ja tohtorin tutkinnot tuottavat pääosan tuloksesta. Toki perusopetuksen opintopisteetkin lasketaan tulokseen, mutta niiden painoarvo tutkintoihin verrattuna on niin pieni, että perusopetuksen tuotamilla tuloksilla ei opettajakunnan palkkoja, vuokramenoja ja laboratorioiden laitekustannuksia pystytä enää kattamaan. Tämä on johtanut siihen, että opettajien on haalittava voitollisia teollisuusprojekteja voidakseen antaa tutkintoihin johtavan perusopetuksen. Pahimmillaan tulostittarit ohjaavat toimimaan niillä alueilla, joilla tulospisteitä saa eniten ja perusopetuksen laatu vähitellen rapautuu.

On toivottavaa, että yliopistojen ympärillä vilkkaana käynyt keskustelu johtaa aitoon resurssien lisäykseen ja sitä kautta myös perusopetuksen laatu voidaan turvata ja sen avulla säilyttää osaamisemme kansainvälisellä huipputasolla.

Interrail - kokemusten summa

Teksti & kuvat: Venla Pouru

Vaikutan kirjoitushetkellä Kotimaanpitkän jonossa. Ei siis ole muuta kuin aikaa, jonka voi käyttää menneen interrail-matkan muisteluun ja uuden juonimiseen.

Viime kesän kynnyksellä, painettuani valkolakin päähäni, sukulaiset vaativat minua tilille tulevaisuudensuunnitelmistani. Sen sijaan että olisin vaivaantuneesti selittänyt opiskeluista, joista olin tuolloin autuaan tietämätön, totesin heille vain: "Lähden reilaamaan." Sillä minulla oli taskussani avaimet Eurooppaan reilikortin, rinkan ja seikkailunhalun muodossa. Sitä en vain tiennyt, että seuraava kuukausi veisi minut suurkaupunkien, juna-asemien, hostellien, vuoristojen, rantabaarien, irkkubaarien, salsabaarien, opiskelijabaarien ja avaruusbaarien kautta kohti ennenkokematonta Eurooppaa.

Kuolematon kiertomatka

(eli mitä todella tapahtui)

Koska en ollut varsinainen tekijä reilaamisessa, valitsin ns. kevytversion ja kiersin Saksaa vajaan kuukauden ajan. Mukaani sain kaverini Emilian, ja vaikka reili oli rankka, ystävytemme kesti sen. Aloitimme lentämällä Hampuriin. Jo lähtöruutu oli tehdä meistä selvää: Viaton mieli tahrautui viimeistään Reeperbahnilla, jossa näimme maailman vanhimman ammatin harjoittajia työssään ja päädyimme legendariselle Große Freiheit -klubille tanssimaan salsaa paikallisten randomien kanssa. Kaupan päälle saimme näiltä parkettien partaveitsiltä opastetun kieroksen pornokauppojen ja värivalojen viidakossa. Reeperbahnin mykistävän todellisuuden jälkeen jouduin toteamaan kotikaupunginosani Kallion olevan pelkkää paperia.

Raiteet veivät meidät seuraavaksi Kölniin. Junamatka tosin keskeytyi paikallisten nuorisohuligaanien tulitettua junaamme kivillä. Näin heillä. Köln on kaunis kaupunki, jonka keskellä kohoaa mykistävä tuomiokirkko, Dom. Vaikka reilillä ehkä tekee mieli kiertää kirkot ja museot kaukaa, kannattaa voittaa ennakkoluulonsa ja kiivetä Domin torniin. "Huikea" on lattea ilmaisu kuvaamaan näköalaa, joka tornista avautuu. Illan tullen eksyimme opiskelijabileisiin paikalliseen irkkubaariin, ja ilta eteni railakkaasti. Seuraava ilta sen sijaan osoittautui reissun absurdeimmaksi: latinoklubilla tanssiseurana toimivat tamperelaiset liikemiehet. Aamut alkoivat poikkeuksetta varsin tahmeina,

mutta koottuamme itsemme olimme valmiit päivän haasteisiin. Välipysähdys Koblenzissa taisi olla virhe: Paikallisilla taajuuksilla pyöri nykyään radiomainos, jossa "Venla Koblenzista" mainostaa RPR1-radioasemaa ylistävin sanoin. Kannattaa siis opetella kieltäytymään.

Rheinin jokilaakso on oikea paikka matkustaa junalla, koska ympäristö on todella kaunista. Kliseitä kaihtamatta voin lukea vuorien ja metsien sylissä lepäävät kylät ja viiniviljelmät kauneimpiin näemiini asioihin. Frankfurt, jonne tiemme vei seuraavaksi, on myös viihtyisä kaupunki. Etenkin Mainin ranta osoittautui oivalliseksi etkoilupaikaksi. Myös Sachsenhausenin kaljakorttelit kannattaa tuossa maailmankolkassa tsekata. Valikoiduimme "99-Cent"-baariin, joissa näytimme erälle polttariporukalle, miten reilaaja juo.

Kun Suomessa vietettiin juhannusaattoja, sijaintimme oli Oberstdorf, joka on tunnettu Keski-Euroopan mäkiviikon kilpailupaikkana. Majapaikkamme sijaitsi vuorilla kylän yläpuolella. Kiipeäminen oli rankkaa, joten etsittyämme turhaan mik-

rokosmoksen yöelämää, päätimme liftata takaisin ylös. Juhannusaaton ihailimme parin viinipullon voimalla pimenevää vuoristomaisemaa. Seuraavina päivinä täytimme reilin urheilukiintiön vaeltelemalla kylän ympäristössä vuorien ja maaseudun läpi. Luonnon kauneus oli yksinkertaisesti lumoavaa ja uiminen kirkasvetisessä vuoristorjärvessä oli kokemusten aatelia.

Haikeat hyvästit vuoristosta – matka jatkui Müncheniin. Suurkaupungin vilske pisti vuoriston jälkeen pään pyörälle. Münchenin tarppi on ehdottomasti Deutsches Museum- museokompleksi, jossa viisi tuntia kului ihmetellessä tiedemuseon käsittämättömän laajaa tarjontaa. Heureka jää kakkoseksi. Seuraavana ohjelmassa oli Nürnberg, jossa päädyimme sattumien summana indie-bileisiin kaupungin laidalle. Rähjäinen varastorakennus katki sisälleen klubin, joka täyttyi illan mittaan rokkikansasta. Riehuimme vaarallisenpuoleisessa moshpitissä, ja jorasimme punkrockin tahtiin toisella puolella. Tämä alternative-baari oli ehkä reilin paras illanviettopaikka. Weimarin kulttuu-

Reep

ererbahn

rikaupungin kautta päädyimme Berliiniin, joka on ilmeikäs suurkaupunki. Muuri on must-see, ja muutenkin Berliinissä saa ajan kulumaan monta päivää, ja se kannattaa-kin mahdollisuuksien mukaan sisällyttää reiliohjelmaan. Värikkäät kaupunginosat ja legendaarinen Kurfürstendamm-ostoskatu olivat myös vaikuttavia näkyjä.

Toisin kun tekstistä saattaa tulkita, reilimme oli muutakin kuin yksi suuri baarikierros. Se oli kiertomatka, jollaisen olen aina halunnut tehdä. Siitä jäi mustelmia, univelkaa ja traumoja, mutta myös hehkuvia muistoja rennoista päivistä ja haastavista illoista.

Sinustako globetrotter?

Nyt kun kesän enteitä on jo ilmassa ja reisin aiheuttamat traumat ovat hälventyneet, alkaa Suomen maaperä taas polttaa jalkojen alla. Reilaamaan pitäisi päästä: ensi kerralla aion valloittaa uusia maita ja baareja. Jos jutun lukeminen herätti kiinnostuksen tätä matkustustapaa kohtaan tai vähintään halun välttää kirjoittajan reili-

virheet, kannattaa alkaa katsella jo rinkkaa ja reilikavereita. Reilaus on edullinen tapa matkustaa, ja alempana Euroopassa myös eläminen on halvempaa. Kustannusarvion tekeminen tosin muistuttaa itsepetosta, sillä yllättäviä kuluja tulee aina. (Ei tarvita kun joku sanomaan: "Vielä yhdet!")

Reilipäiväkirjan pitäminen kannattaa ehdottomasti, varsinkin jos muistikuvat haalenevat nopeasti, niinkuin niillä on tapana. Kummalliset sattumukset ja yksityiskohdat on hyvä säilöä kansien väliin, ja reilipäiväkirjaa lukee vielä vuosien päästä kaiholla. Muitakin saattaa kiinnostaa toilailusi maailmalla. Äidilleni en tosin päiväkirjaani tohtinut näyttää.

Vaikka reilauksen syvin olemus on varsin boheemi, on hyvä vetää jonkinlaiset suntaviivat jo etukäteen. Majotuskin kannattaa varata etukäteen, koska on mukava uuteen kaupunkiin saavuttua marssia ennalta katsottuun hostelliin jättämään tavarat ja omatunto ennen tutkimusretkeä. Netistä on kivutonta katsoa majapaikat. Joihinkin mestoihin, esimerkiksi nuorisomajoihin saatetaan vaatia

kansainvälistä hostellikorttia. Mutta aina löytyy myös hostelleja, joissa kyseistä korttia ei tarvitse vilauttaa. Henkinen valmistautuminen majapaikkojen tasoon lienee paikallaa ennen reissua. 10-20 euroa yöltä kustantavat hostellit ovat lähinnä tarkoituksenmukaisia, mutta joukosta löytyy aina positiivisia tai ainakin mielenkiintoisia yllätyksiä. Vai miltä kuulostaa psykedeelinen rock-hostelli Berliinissä, kymmenen ihmisen dormitoriat ja hostelli, jonka assosioi lähinnä nuorisovankeeseen? No, puistonpenkkiä paremmalta kuitenkin. Huumorintajulla selviää varsin pitkälle, ja kärsivällinen reilaaja voidaan palkita vaikka omalla parvekkeella vuoristonäköalalla.

Kaiken kaikkiaan suosittelen lähtemään. Saldona on todennäköisesti elinikäisiä muistoja, uusia tuttuja ja painokelvottomia kokemuksia. Sanoista tekoihin: lähde elämäsi matkalle!

Venla Pouru

Teekkarihuumorin äänitorvet

Teksti: Janne Lahdenperä

Kuvat: Leni Järvenpää

Yksi näkyvimmistä teekkarikulttuurin tuotoksista tavalliselle kaduntallaajalle ovat huhtikuun lopulla katukuvaan ilmestyvät haalaripukuiset myyjät, jotka kovaäänisesti kaupittelevat jos jonkinlaisia teekkarien hengentuotteita. Tällä hetkellä Suomessa ilmestyy ainakin viisi erilaista wappulehteä, joihin luon seuraavaksi katsauksen ja arvostelen ne hyvin subjektiivisesti.

Äpy

Suomen Äpy-lehtien Liitto ry:n julkaisema Äpy on Suomen vanhin wappulehti. Vuonna 1948 ilmestynyt ensimmäinen Äpy-lehti oli tarkoitettu kertaluontoiseksi tempausjulkaisuksi, jonka tuotolla muun muassa rahoitettiin Teekkarikylän rakentamista. Vuodesta 1967 lähtien lehti on ilmestynyt aina parillisina vuosina. Nimenä Äpy on parodia Äpu-lehdestä.

Äpy tunnetaan etenkin innovatiivisista pakkauksistaan. Lehti on ilmestynyt esimerkiksi maitopurkin ja kananmunan muotoisissa pakkauksissa. Ja kukapa voisi unohtaa 1983 ilmestynyttä Äpyfonia, jonka pakkaus toimi gramofonina, jolla pystyi soittamaan lehtenä toiminutta äänilevyä. Viime vuosina pakkausten laatu on kuitenkin mielestäni hiukan laskenut.

Äpyissä on yleensä esiintynyt teekkarihuumorin koko kirjo pidemmistä jutuista aina pieniin suomen kielellä leikitteleviin kaskuihin. Lehden rasitteena on kuitenkin sen pitkä historia ja vuosien saatossa kertyneet paineet teekkarienkulttuurin tunnetuimpana edustajana. Tästä johtuen Äpy onkin mielestäni wappulehdistä kaikkein kesyin, ainakin mitä tulee navanalusjuttuihin.

+INNOVATIIVISIA PAKKAUKSIA

+AMMATTIMAINEN ULKOASU

-HIEMAN KUIVAHKO, POLIITISESTI KORREKTI

-PAKKAUSTEN INNOVATIIVISUUS VÄHENTYNYT VIIME VUOSINA

ARVOSANA: ***

Tamppi

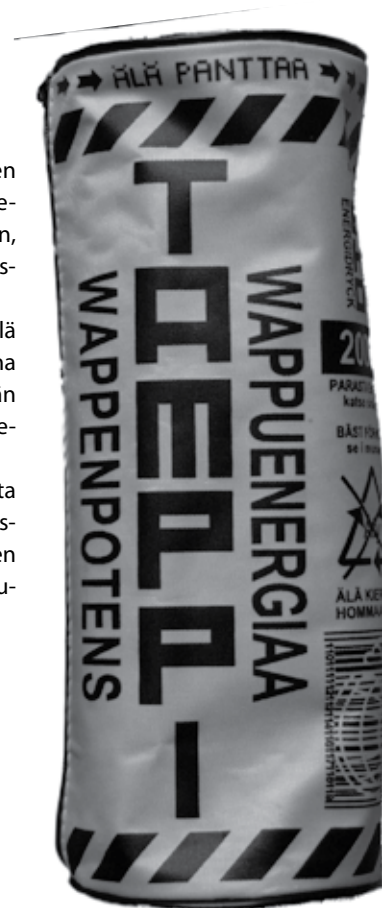
Tamperelainen wappulehtikulttuuri alkoi melkein heti koulun perustamisen jälkeen vuonna 1970 ilmestyneellä Tamppaanilla, joka muutti nimensä vuonna 1972 Gulliveriksi ja vihdoinkin vuonna 1978 Tampiksi. Tämän jälkeen tamppi on ilmestynyt vuosittain, joka tekee siitä Äpyä ja Julkkua useammin ilmestyneen lehden (tänä vuonna ilmestyy 31. Tamppi).

Ikävä kyllä ainakaan Tampin tapauksessa määrä ei korvaa laatua. Lehti kyllä pakataan hauskaan ja hienonnäköiseen pakettiin, mutta ainakin viime vuosien aikana pakkaus on tuotteistettu hyvin voimakkaasti. Eli lehden pakkauksen ulkoasu myydään mainoksena jollekin firmalle ja siten vältytään suurimmalta osalta ulkonäkösuunnittelua.

Myös lehden sivuilta mainostus suorastaan hyppii silmille, melkein jokaiselta sivulta löytyy vähintään yksi piirretty mainos. Vaikka osa mainoksista on oikeasti hauskoja, hönkii lehdestä silti hieman liian voimakas rahastuksen tuoksu. Kun mainosten paljous vielä yhdistetään sekavaan taittoon ja pidempien juttujen puutteeseen, on tuloksena ainakin mielestäni heikoin esitys suomen teekkarien wappulehtien joukossa.

- +HAUSKAT PAKKAUKSET
- +MYynti tapahtuu pääosin TAMPEREELLA
- YLETÖN MAINOSTEN MÄÄRÄ
- TUNTUU KOKOELMALTA IRTOVITSEJÄ
- PAKKAUKSET VIIME VUOSINA KÄYTÄNNÖSSÄ SPONSORIEN MUKAAN
- SEKAVA TAITTO

ARVOSANA: *

Julkku

Tampereen wappulehti Tampin nettisivuilla lukee seuraavaa: "Otaniemeläiset onnistuivat kerrankin vappujäynässään, ja julkaisivat vuonna 1978 myös wappulehden, vaikka ei ollutkaan Äpy-vuosi. Tekeleen nimi oli Julkku". Jäynä saavutti näköjään suuren suosion, sillä tänä vuonna julkaistaan järjestyksessään jo 16. Julkku-lehti.

Julkku on viimeisen 30 vuoden aikana vakiinnuttanut asemansa "teekkarien toisena wappulehtenä", joka ilmestyy Äpyttöminä, eli parillisina vuosina. Ensimmäisestä numerostaan alkaen Julkun ulkomuoto on ollut A4-kokoinen lehti ilman erikoisia pakkausratkaisuja tai lukijalahjoja.

Tyyliltään ja etenkin huumoriltaan Julkku on selvästi Äpyä rennomp. Lehdellä on ikää vain puolet siitä mitä Äpyllä, joten menneisyys ja perinteet eivät tunnu samanlaisina riippakivinä. Itseäni Julkussa viehättää etenkin se, että tekijätiimi laittaa itsensä likoon valokuvatessaan lehden kuvitusta. Kuvista on aina hauska bongailla tuttuja henkilöitä oudoissa tilanteissa.

- +HUUMORI ÄPYÄ VAPAUTUNEEMPAA
- +HAUSKOJA ITSE OTETTUA VALOKUVIA
- "VAIN" LEHTI

ARVOSANA ****

Hässi

lappen Rannan teekkarit pärjäivät pitkään ilman omaa wappulehteä. 90-luvun taitteessa energiatekniikan opiskelijat toimittivat usealla eri nimellä esiintynyttä wappujulkaisuaan, mutta vasta vuonna 1998 sai vastaperustettu Polyteknillinen Willimiesklubi julkaisua ensimmäisen karjalaisen teekkarilehden, Hässin.

Ensimmäisestä numerosta lähtien Hässi on ilahduttanut lukijoitaan ennakkolulottomalla ja tuoreella huumorillaan. Tämä johtuu pitkälti siitä, ettei lehteä tee mikään suljettu salaseura, vaan lehden tekoon pääsevät mukaan kaikki kiinnostuneet. Silloin tällöin tämä näkyy lehden tason vaihteluna, mutta pääosin hässi on onnistunut säilyttämään jo alkuvuosina asetetut korkeat laatukriteerinsä.

Myös lukijalahjojen saralla Hässin toimitus on osoittautunut tuotteliaaksi. Erityistä suosiota ovat saavuttaneet etenkin 2001 lehden mukana levykkeillä jaettu HässiCure™-virustutka, joka löysi koneen kovalevyltä olemattomia viruksia, sekä vuonna 2000 lukijalahjana ollut metallinen turhalevy, jolla ei nimensä mukaisesti pystynyt tekemään yhtään mitään. Ikävä kyllä viimeisimmät lukijalahjat eivät ole yltäneet 2000-luvun alkuaikeiden tasalle, toivottavasti tähän saadaan parannusta seuraavien lehtien ilmestyessä.

Suosittelenkin Hässiä varauksetta kaikille, jotka sen jostain onnistuvat käsiinsä saamaan. Makuasioistahan on aika turha kiistellä, mutta ainakin itse pidän sitä parhaimpana wappulehtenä jonka teossa olen ollut mukana (allekirjoittaneen voi bongata esimerkiksi vuoden 2004 lehden sivulta 9).

- +INNOVATIIVINEN JA ENNAKKOLULOTON
- +TEKIJÄPORUKAN AVOIMUUS, KAIKKI HALUKKAAT PÄÄSEVÄT MUKAAN
- +KIVOJA LUKIJALAHJOJA
- LEHDEN TASO VAIHTELEE HIEMAN TEKIJÖIDEN MUKAAN
- LUKIJALAHJOJEN TASO HUONO VIIME VUOSINA
- VAIKEA LÖYTÄÄ OTANIEMESTÄ

ARVOSANA: *****

Ööpinen

Ööpinen on Oulun Arkkitehtikilta ry:n vuodesta 1963 lähtien julkaisema wappulehti. Itse en ole kyseiseen tuotokseen tutustunut ja ainoa isompi fakta jonka netin puolelta onnistuin esille kaivamaan, oli Wikipedia-artikkelista löytynyt lehden toimituksellinen linja: alittaa edellisten vuosien taso sekä huumorin että maun puolesta.

ARVOSANA: -* (ihan varmuuden vuoksi)

Otaniemen 21. jäynäkilpailu

”Kaksi laatusanaa ilmentää parhaiten teekkariutta ja teekkarihenkeä: teekkaritempauk ja teekkarijäynä.” Näin sanoen Ossi Törrönen, teekkari h.c. ja Teekkarikylän legendaarinen talonmies, liittyy jäynät oleelliseksi osaksi teekkarikulttuuria. Teekkarit ovatkin jäynänneet toisiaan ja muita kanssaihmisii vuosikymmenet ja myös kisanneet jäynäämisessä kaksi vuosikymmentä. Kisa sai alkunsa, kun jäynäämiskulttuuri oli päässyt Otaniemessä hiipumaan 70- ja 80-luvuilla ja jäynätoiminta haluttiin herättää jälleen eloon Otaniemessä, ensimmäistä kertaa voittajajäynää haettiin keväällä 1988. Kisan alkuvaiheet lähtivät liikkeelle Sähköinsinöörikillasta ja SIK vastasikin kisan järjestelyistä pitkälle 90-luvun puolelle, nykyisin kisan järjestämisestä vastaa Jämerän Toiminnan Kilta.

Kisaan osallistuvilla joukkueilla on aikaa tehdä jäynänsä tällä kertaa perjantaihin 18.4. kello 18:04 asti ja jäynistä on tehtävä ilmoitus ylituomarille viimeistään päivää ennen jäynän tekoa. Vuosittain kisaan osallistuu noin 4-6 joukkuetta, jotka voivat olla koottuja fukseista jatko-opiskelijoihin eikä kiltarajojakaan tarvitse kunnioittaa.

Kisaan osallistuneet jäynät esitellään yleisölle wappuviikolla – tänä vuonna torstaina 24.4. klo 15 M-salissa, minkä jälkeen kisan ylituomari jättää miettimään ja valitsemaan voittajajäynän. Voittaja julistetaan wappuaattona wappuriehan julistuksen yhteydessä Smökin katolta. Voittajajäynäjoukkueelle on luvassa iso piknikkori wapun vieton avustamiseksi; lisäksi tänäkin vuonna myös yleisön suosikkijäynä palkitaan. Lisäbonuksena voittajajoukkueelle on oikeus edustaa Otaniemeä TEK:n vuosittain järjestämässä valtakunnallisessa jäynäkilpailussa. Tämän vuoden kisassa Otaniemen joukkue toikin hienosti voittopokaalin muutaman vuoden tauon jälkeen takaisin Otaniemeen.

Juuri sinä voit olla palauttamassa jäynäkisan voittoa sen synnyinkillalle. Kerää kaveriporukka, kehittäkää idea hyvistä, miellyttävistä teknisistä, ajankohtaisista ja hauskaista jäynästä ja toteuttakaa se 18.4. klo 18:04 mennessä (ja jos ette tuohon aikarajaan ehdi, voitte osallistua 22. jäynäkilpailuun, joka alkaa 18.4. klo 18:04). Enemmän tietoa, ohjeita ja jäynän ilmoituslomake löytyy jäynä.fi-nettisivustolta. Sieltä voit tutustua myös viime kisaan osallistuneisiin jäyniin, joissa muun muassa muutettiin kiljua kotiviiniksi, rajoitettiin liikenneympyrässä ajelua ja jalostettiin muroja puuhakkeesta.

Aina on hyvä aika jäynätä ja nähdään 24.4. kello 15 M-salissa!

Terveisin 21. jäynäkilpailun ylituomari,
Ville Ryhänen

Parkkeerausjäynä vuodelta 2006

Vappu tulee. Oletko valmis?

Teksti: Anne Vainio

Kuvat: Vectorportal

Vappuna kannattaa aina pitää mukanaan skumppalasia, sillä koskaan ei tiedä, kuka tarjoaa seuraavaksi kuohuvaa juomaa. Ja sehän olisi aivan kauheata, jos joutuisi kieltäytymään tuosta ihanasta poreilevasta juomasta lasin puutteen takia. Mukana kannattaa pitää myös Beroccaa (tai vastaavaa halvempaa tuotetta). Sen voi ottaa aamulla veden tai vaihtoehtoisesti skumpan kanssa. Vitamiinien saaminen on tärkeää myös vappuna.

Hyvissä ajoin ennen vappua kannattaa varmistaa, milloin on deadlineja. Jos joku loppuselostus tai jokin muu työ pitää palauttaa viimeistään huhtikuun lopussa, kannattaa se tehdä valmiiksi ennen vapun tapahtumia. Mikään ei ole raskainta kuin ahkeroida Maarintalolla vapun aikaan, kun muut ovat samaan aikaan juhlimassa ja viettämässä hauskaa.

Vappulehtien myyminen voi olla hyvä tapa ansaita hieman rahaa. Ei ole kuitenkaan hauskaa, jos niiden myymisen jättää kokonaan vappupäivään. Sillä Ullanlinnanmäellä on moni muukin myymässä vappulehteä, joten lehtien kauppaaminen saattaa olla hankalaa. Vappupäivästä on myös helpompi nauttia, jos silloin ei enää ole stressiä lehtien myymisestä.

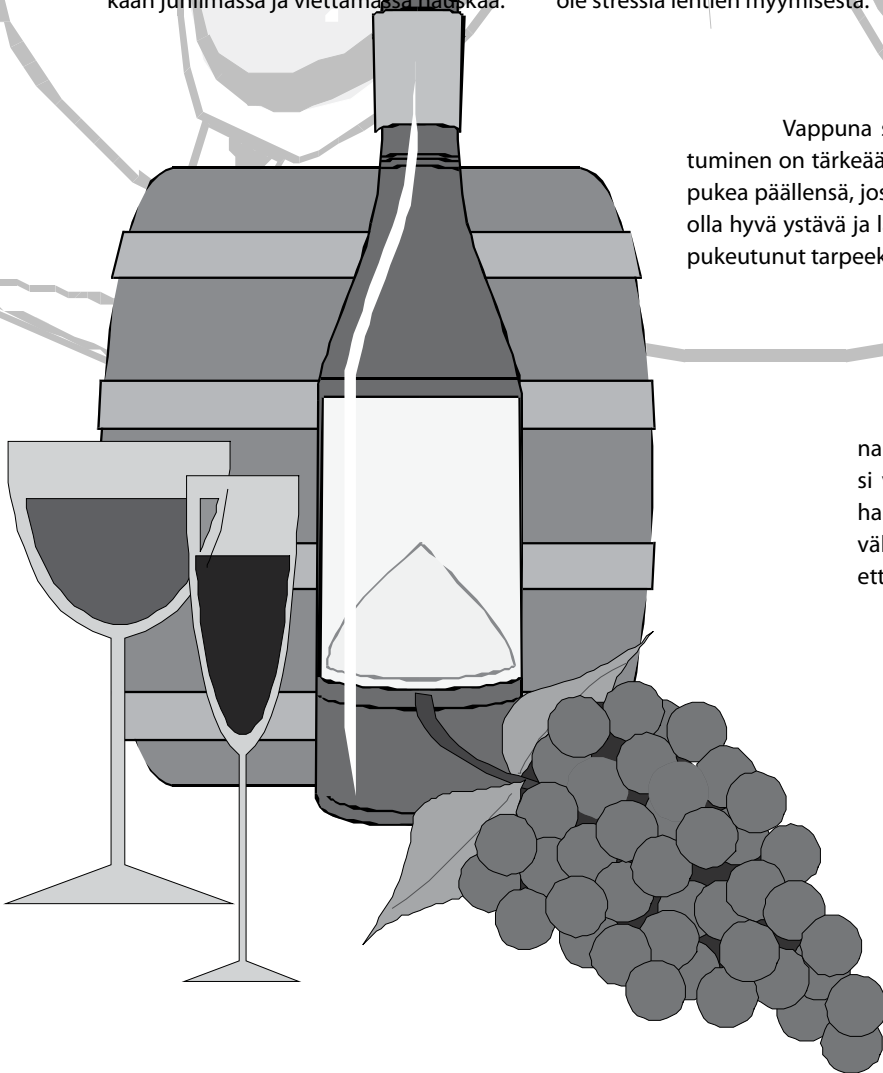
Syöminen ja veden juominen on aina tärkeää. Vappuna se on erityisen tärkeää, sillä nestehukka tai heikotus ravinnonpuutteen takia saattavat yllättää iloisen juhlijan helposti. Mukana on siis hyvä pitää vesipullo (jossa on vettä eikä viinaa).

Vappuna saattaa ulkona olla todella kylmä. Eli lämmin pukeutuminen on tärkeää. Reppuun on syytä ottaa myös lisävaatteita, jotka voi pukea päällensä, jos ilma viilenee entisestään. Jos itselle ei tule kylmä, voi olla hyvä ystävä ja lainata lisävaatteitansa jollekin kaverilleen, joka ei ole pukeutunut tarpeeksi lämpimiin vaatteisiin.

Otaniemessä asuminen on kivaa ja ihanaa (ainakin melkein aina). Jos asuu Teekkarikylässä ja haluaisi vappuna myös nukkua, on parasta käydä apteekissa hankkimassa korvatulppia. Ilman niitä nukkuminen ei välttämättä onnistu. Kannattaa myös varautua siihen, että joku kaverisi haluavat tulla yöpymään asunnollesi.

Kaikista tärkeintä vappuna on muistaa kohtuus. Kaikkihan sen tietävät, että alkoholia tulee käyttää kohtuudella. Se on hyvä neuvo, sillä vappua on mukavampi muistella jälkikäteen, jos siitä muistaa jotakin.

**Loistavan hauskaa ja todella
mahtavaa vappua!**

Fuksikipparit

Nyt se sitten vihdoin on tulossa. Pitkä odotus on saamassa päätepisteensä.

Monelle se on vuoden kohokohta, noin viikon mittainen karnevaali. Toisille jopa jotain sitäkin suurempaa. Sen on myös sanottu olevan teekkareiden joulu, uusivuosi ja juhannus yhdistettynä. Se on tietenkin oma juhlapyhämme Wappu!

Wappuun kuuluu tietty salaperäisyys ja perinteikkäisyys. Tunnelma on tosiaan kuin lapsella joulua odotellessa. Wapun aikana järjestetään paljon erilaisia tapahtumia, joita voit vilkuilla tarkemmin keskiaukeaman kalenterista. On Julkun julkaisu, jäynäkilpailun tulokset, Wap-puriehen julistus, TKY-KY-köydenveto ja paljon, paljon muuta. Kalenterinsa täyttäminen on yllättävän helppoa.

Yksi iso osa Wappua on kuitenkin sen fuksikeskeisyys. Wappu on fuksivuoden pääte-piste ja jo siinäkin mielessä iso juttu. Tapahtumiin panostetaan paljon ja niillä on usein pit-kät perinteet. Monet ovat sanoneet fuksiwappunsa olleen unohtumaton. Juuri se on usein

Wapuista rakkain. Toivoisimmekin, että käytätte tilaisuuden hyväksi, sillä fuksiwappu on vain kerran elämässä. Esi-merkiksi fuksipeijaisten joukkueisiin kannattaa todellakin hakea. Jos hakemus on kekseliäs, saatatte päästä edusta-maan kiltamme ja vaikuttamaan siihen, missä järjestyksessä lakit jaetaan. Ainakin meillä kippareilla fuksivuoden parhaat muistot liittyvät fuksipeijaisiin ja muutenkin Wapun aikaan.

Kun teekkarihymni on kajahtanut ilmoille vaihtaan Wappuaaton Wappupäiväksi, pääsette vihdoin vetä-mään teekkarilakin päähänne. Silloin teistä tulee teekkariyhteisön täysivaltaisia jäseniä. Pääsette kantamaan sen ylintä tunnusta, teekkarilakkia. Kantakaa sitä ylpeydellä ja arvostaen, mutta älkää kuitenkaan ylimielisesti. Lakki on ansaittu ahkeralla osallistumisella lukuvuoden mittaan. Se on merkki siitä, että olette riittävässä määrin tutus-tuneet teekkarikulttuurin saloihin. Muistakaa myös, että se päässä edustatte itsenne lisäksi koko teekkarikuntaa. Teekkari on herrasmies (tai -nainen), eikä lakki päässä ole soveliaista käyttäytyä miten sattuu.

Tsempataan vielä näin viime metreillä ja nautitaan samalla täysin siemauksin matkasta!

Antoisaa Wapun odotusta,

Otto ja Nina

Viikon vinkki:
Wapun odotus on jännempää,
kun askartelee Wappukalenterin.

Keskimääräinen sähköteekkari

Teksti: Ossi Miikkulainen

Kiltamme nettisivuilla on ollut jo kohtalaisen aikaa gallup, jossa on saanut ilmaista itseään annettujen vaihtoehtojen puitteissa. Koska tilasto on aina absoluuttinen totuus, voidaan niiden avulla määrittää tilastollisen teekkarin vuosirytmä.

Vuoden läpikäynti alkaa koulujenkin taas alkaessa, eli syyskuun alussa. Kesä on taas mennyt liian nopeasti, johtuen varmaankin siitä, että tilastohenkilömme on kokovartaloampui-tu hetken sitten. Ekalla kouluviikolla parasta oli tietenkin otasuunnistus jonka jälkeen kiltatoimintakin pyörähtää käyntiin; parasta siinä on saunaillat. Toivottavaa (kilta)toiminnassa: sitsit kauppiksen kanssa sekä killelle kanootti tai trukki (tunkkia ei an-nettu toivoa). Kiltiksella henkilömme ei hengaile, eikä myöskään jäsenmaili kiinnostu otsikoita enempää.

Elämäntilanteeltaan teekkarimme on ikuinen sinkku eikä hän osaa arvioida voisiko se johtua omasta ulkonäöstä. Opiskeluvuosia on takana noin 2,85. Sitsimakuun kuuluu pi-

koJoule, musiikkimakuun perus rock/pop/blues. Henkilömme kulkee myös mieluummin kommandona kuin nahkahousuissa. Ehdoton idoli on Turtlesien Leonardo.

Aika viilettää ja pian onkin jo marraskuu. Tapahtumiin henkilömme ottaa osaa vähintään kerran kuukaudessa, piko-Jouleen on ehdottomasti päästävä ja jokaisessa äänestyses-sä äänestettävä. Joulukuussa henkilömme viihtyy kotona, juo glögiä sekä pitää kinkusta mutta käy kuitenkin aattona kotona perheen luona. Joulu on silloin kun se on, eikä uutenavuotena luvata mitään.

Alkuvuodesta löytyy viimeisenä reputettuna kurssi-na Elektroniikka 1. Ratin takana sankarimme muuttuu teiden ritariksi, urheillessa laiskaksi sekä töitä hakiessa pessimistiksi. Fuksiexcu olisi kiva kohdistaa Korsoon, tavallisempi excu taas ydinvoimalaan. Vapusta voi selvittää hengissä, kunhan muistaa tankata riittävästi. Kesällä sitten voi teeskennellä raatavansa.

**”Maanantaina pikku-Juuso lentää muutokseen,
Juuso liukastuu, muutoksen alle jää.
TAIVAS SALAMO! Muutos kiittää pois,
ruumis renkaissaan...”
-Toimitus**

Matkalla muutokseen

Kuva: Juuso Laatikainen

Kaverit, työpaikka ja media ovat löytäneet yhteiskunnastamme mielenkiintoisen ilmiön; muutoksen. Muutosta on ilmassa ja tarinan mukaan vain ketterät ekstrovertit voivat menestyä tulevaisuuden verkostoituneessa yhteiskunnassa, jossa reaktiivisuus ja nopeat päätökset ovat valttia. Itse olen myös täältä TKY:n norsunluutornista päässyt tiirailemaan kuinka ilmiö lähestyy horisontista niin korkeakouluamme kuin ylioppilaskuntaamme ja kiltamme. Edessämme olevat korkeakoulujen ja ylioppilaskuntien yhdistymishankkeet avaavat ovet muutokselle; siis sille että voimme korjata nykyisiä epäkohtia ja toisaalta luoda jotain aivan uutta.

Muutoksesta puhuminen on kuintekin paljon helpompaa kuin itse muuttuminen. Vaikka tulkitsem itseni muutostilasta nauttivaksi, huomaan samalla että kynnys omaan muuttumiseen on pysynyt korkealla. Vuodesta 2002 olen jousut kesäisin maratonin, mutta joka kerta kun olen ostanut uudet jousukengät, on merkki, tyyppi ja koko pysynyt samana - eipä ole jouksulenkkien reittikään muuttunut miksikään vaikka polkuja ja metsää on suomenamaa täynnä. Kovaa halua muuttaa edellä mainittuja käytäntöjä ei liiemmin ole; toki enpä ole asiaa merkittävästi pohtinut.

Pohtiminen ja valmistelu ovat kuitenkin juuri nyt avainasemassa korkeakoulumme, ylioppilaskunnan ja kiltamme tulevaisuutta ajatellessa. Nyt on juuri se aika kun tämänkertaiseen muutokseen kannattaa tarttua. Mikäli omaat jonkun hyvän uuden idean tai olet selvästi tyytymätön nykytoimintaa, niin nyt kannattaa töräyttää torveen ja kajauttaa sanoma ääneen sillä kuulijoita riittää. TKY on käynnistänyt yhdessä KY:n ja TOKYO:n kanssa työryhmiä pohtimaan tulevan ylioppilaskunnan asemaa, toimintaa ja ilmettä - jokainen uusi avaus on erittäin tervetullut. Korkeakoulujen yhdistymistä valmistellaan parhaillaan nk. teemaryhmissä jotka nekin ottavat mielellään uusia ideoita vastaan; jokaisessa ryhmässä istuu lähtökohtaisesti myös jokin

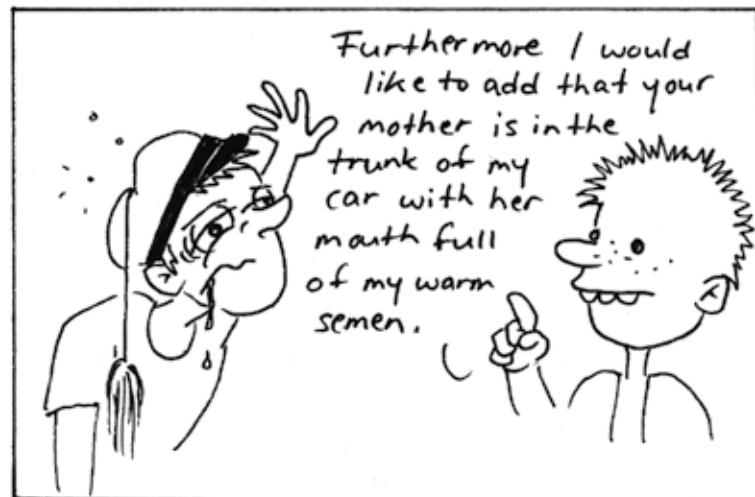
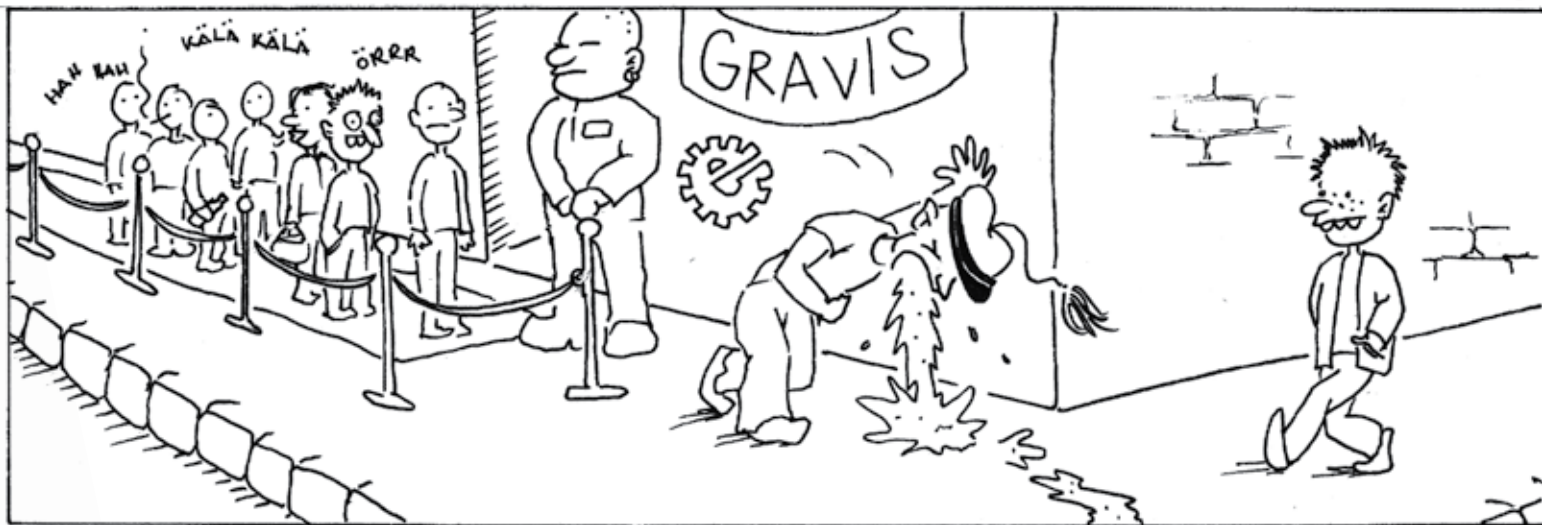
opiskelijaedustaja joka varmasti iloitsee saadessaan uusia ideoita työstettäväksi. Kannustankin täten teitä ilmiantamaan rohkeasti itsenne ja tuomaan ideanne julkii. Minä varmistan että TKY:n ovet pysyvät edelleen auki ja ettei valo tornista sammu.

Ymmärrän toki hyvin ettei TKY:tä ja korkeakoulua ole aina helppo lähestyä; itsekin näitä pitkään etäisesti kiertäneenä. Siispä olemmekin asettaneet tavoitteeksi, että kevään aikaan TKY tulee kiertämään mahdollisimman monessa killassa kuuntelemaan ja kertomassa edellä mainituista muutoksista; viikolla 16 järjestettävä opiskelijalähtöinen teemaviikko yhdistymishankkeisiin liittyen tulee olemaan tässä keskeisessä asemassa. Lähestyä saa toki jokaisena päivänä :).

Muutoksen edessä on aina monia murheita ja pelkoja joista toiset toteutuvat, mutta valtaosa unohtuu. Se voidaan kuitenkin todeta, vaikka juoksulenkkini ja kenkäni muuttuisi, ei juoksu harrastukseni ole minulta mihinkään katomassa - uudet lenkkeilykohteet Arabian rannassa ja ydinkeskustan asfalttividakossa ovat jo nyt kokoushuoneiden ikkunoista näyttäneet olevan elämyksiä täynnä. Uskon täten myös että vaikka ylioppilaskunta ja korkeakoulu muuttuu, löytyy killoille varmasti myös oma toimintamallinsa tulevaisuudessa. Asian pohtiminen ja valmistelu lineee kuitenkin sallittua jo nyt.

Tiedekunnan kasvatti norsunluutornissa,
- Juuso Laatikainen
(TKY:n hallituksen varapuheenjohtaja)

Excuse me, officer..

Kiekkoa ilmaan myös sisällä

Teksti: Juuso Parkkinen, kuvat: Timo Idänheimo

Ultimaten sisäkauden 07-08 finaalityttöjä järjestettiin 1.3. Pasilan urheiluhallissa. Espoo oli totuttuun tapaan hyvin edustettuna, olihan sekä avoimen että naisten sarjan finaalissa espoolaisjoukkueet. Avoimen pronssista oli lisäksi tavoittelemassa espoolainen Otso, jonka riveissä myös allekirjoittanut pelaa.

Mitäh, ultimatea sisällä? Aivan, tätä monille lähinnä rentona kesäpelinä tuttua lajia harrastetaan aktiivisesti myös talvella ja ihan virallisessa SM-sarjassa. Pelipaikkana toimivat sisähallit, joilta tosin vaaditaan vähintään koripallokentän mittoja. Kentällä pelaajia on ulkopelien seitsemän sijaan vain viisi per joukkue. Pienikokoisen kentän johdosta peli on todella nopeatempoista ja ajoitusten sekä kiekonkäsitteilytaidon merkitys korostuu entisestään.

Otsoa vastaan taistelussa viimeisestä mitalisijasta asettui hallitseva Suomen mestari viime kaudelta eli Terror Turusta. Joukkueiden molemmat aikaisemmat kohtaamiset tällä kaudella olivat päättyneet Turun voittoon, mutta pelistä odotettiin todella tasaista väentöä. Otson pukuhuoneessa vallitsi ennen otelua keskittynyt hiljaisuus valmentajan kerrattessa viimeisiä pelikuvioita. Varmaa hyökkäyspeliä ja tiukkaa miespuolustusta. Allekirjoittanut dumpattiin odotetusti puolustuksen varamiehistöön, sillä alppisekoilujen johdosta treenaaminen oli jäänyt erittäin vähälle.

Perussäännöt sisäultimatea ovat samat kuin ulkonakin. Piste käynnistyy edellisen maalin tehneen joukkueen heittäessä omalta maaliviivalta aloitusheiton ja toisen joukkueen lähtiessä kiekon noston jälkeen hyökkäämään. Hyökkäävä

joukkue pyrkii tekemään maalin heittämällä kiekon maalissa olevalle pelaajalle ja puolustava joukkue yrittää katkaista hyökkäyksen syöttöjä. Kiekkoa ei saa hautoa loputtomiin vaan kiekko pitää siirtää eteenpäin ennen kuin puolustava pelaaja ehtii laskea kahdeksaan (ulkona kymmeneen).

Ottelu alkaa Otson komennossa. Ensimmäinen hyökkäys viedään varmasti sisään ja puolustuskin tuntuu olevan iskussa, sillä kahdesta seuraavasta pisteestä kirjataan katko ja maali. Peli Otsole jo 0-3. Vielä seuraavassakin pisteessä saadaa katko, mutta keikko tuhritaan helpossa parin metrin syötössä paikallaan seisovalle pelaajalle, ei näin. Juusokin pääsee kentälle, mutta pelirutiinin puute näkyy selvästi puolustuksessa kun oma puolustettava pääsee tekemään helpohkon maalin suoraan sektoriin. Takaisin penkkiä lämmittämään siitä!

Yleinen peruspuolustus ultimatea on yhden suunnan miespuolustus, jossa kiekollista pelaajaa puolustava pelaaja erli markkeri estää kiekon heittämisen toiselle kentän sivupuoliskolle. Muut pelaajat puolustavat omia pelaajiaan vastaavasti avoimeksi jäävän kenttäpuoliskon eli sektorin puolelta. Hyökkäystaktikat pyrkivät vastaavasti tämän puolustuksen murtamiseen erilaisin kuvioin.

Ensimmäinen puolijajan loppu menee tasan väännon merkeissä. Otsole tarjotaan isompaakin johtoasemaa tilanteen ollessa jo 2-6, mutta muutaman helpon virheen seurauksena puolijajalle mennään lopulta tilanteessa 5-8. Sisäpelit pelataan 15 pisteeseen puolijajan koittaessa kun ensimmäinen joukkue pääsee 8 pisteeseen. Tilanne näyttää siis Otson kannalta erittäin hyvältä.

Turulla on kuitenkin vielä ässä hihassaan, ja toisella puolijajalla se vaihtaakin tehottoman miespuolustuksen pelätyyn paikkapuolustukseen. Paikka saakin heti hyvää painetta aikaiseksi ja Otson hyökkäys joutuu koviin. Ensimmäinen hyökkäys viedään vielä sisään, mutta sitten loppuu usko ja Otso sortuu hätäilyyn. Kiekkoa yritetään saada väkisin maaliin epävarmoista paikoista sen sijaan että paikka purettaisiin käsikirjan mukaisesti kärsivällisin siirroin ja puolustuksen virheitä odotellen. Turku nousee väijämättä ja tasoiittaa tilanteessa 10-10.

Otso ryhdistäytyy vielä. Ile nappaa uskomattoman kopin Hannun pitkästä heitosta (kuva vasemmalla). Heti perään Otso ottaa katkon ja vie vielä kiekon sisään. Seuravassa pisteessä Juuson pääsee jälleen kentälle. Turun hyökkäys lähenee uhkaavasti maalia. Allekirjoittanut on kuitenkin hereillä ja haistaa maalisyötön tulevan. Kiekko vilahtaa silmäkulmassa, nopea huitaisu sinne päin ja lätty on maassa. Yleisö hurraa. Otso ottaa aikalisän ennen hyökkäystä, nyt olisi paikka ratkaista ottelu.

Kiekko liikkuu alkuun tahmeasti, mutta harjoiteltu paikan purku toimii lopulta ja Ari avaa täydellisesti laitaan Tuomolle. Otsolla on paikan purkamisen seurauksena miesylivoima maalissa, eikä edes kokenut Juha "Jenkki" Jokinen pysty puolustamaan kahta miestä. Tuomo syöttää kiekon Juuson syliin aivan maalin etukulmalla. Tilanne 10-13 ja mitalipöytä on katettu. Bullshit. Jenkki huomaa meikäläisen seisoneen rajalla, sillä maalin etukulma osoittava tolppa oli jostain syystä hämäävästi väärän sivuviivan kohdalla. Urputus ei auta, Turku saa kiekon ja tekee maalin. Voi kiusus että osaa ketuttaa.

Piste muodostui ottelun käännekohtaksi. Otsen selkäranka murtuu ja Turku siirtyy 13-12 johtoon. Tämän jälkeen pisteitä tehdään tasatahtiin. Otsokin kokeilee paikkaa, tuloksena on Turun millintarkka heitto ja hieno koppi aivan maalin kumalla. Aikaraja umpeutuu ja peli pelattaisiin 15:een (muuten ottelu ratkeaisi vasta kahden maalin erolla). Tapansa mukaan Otso tarjoaa katsojille jännitystä kokon rahan edestä ja ratkaisupisteseen lähdetään tasatilanteessa 14-14 Turun lähtiessä hyökkäämään. Ykköspuolustus pistää kaikkensa peliin, mutta mikän ei auta varmasti pelaavan kokeneen turkulaismiehistön hyökätessä ja peli on selvä.

Turpaan siis tuli, sijoitus sama kuin viime sisäkaudella. Se ei kuitenkaan heikennä sitä tosiseikkaa että ultimate on myös sisälajina erittäin hauskaa. Käytännössä ympärivuotisena lajina ultimate toimiikin loistavana kuntoiluna. Lajin luonteeseen kuuluu ehdottomasti sopivan rento fiilis eikä treeneissäkään tarvitse turhaan jännittää. Ja missä lajissa pääsee parin vain vuoden harrastamisen jälkeen pelaamaan SM-mitaleista?

Turvakypärä päässä työmarkkinoille

”Dippani valmistuu kolmen kuukauden kuluttua, eikä minulla vielä ole työpaikkaa. Miten voin liittyä IAET-kassaan?” TEKin henkilökunnalle ja luottamushenkilöille kysymys on tuttu elävästä elämästä. Moni teekkari herää työttömyyskassan olemassaoloon opintojen loppusuoralla. Tämä on kuitenkin yleensä liian myöhään. Mikä IAET?

Lyhenne IAET-kassa tulee sanoista insinöörien, arkkitehtien ja ekonomien työttömyyskassa. Sana kassa on hiukan harhaanjohtava tai ainakin vanhahtava. Sillä tarkoitetaan oikeastaan vakuutusta työttömyyden varalle. Vakuutuksen voi ottaa jokainen työssä käyvä ja se onnistuu liittymällä työttömyyskassaan. IAET-kassan jäsenmaksu (vakuutusmaksu) on 45 euroa vuodessa. Maksu on vero- vähennyskelpoinen.

Työtön DI – onko sellaista?

Talouden kulku on ollut viime vuodet yhtä ylämäkeä. Tämän myötä myös diplomi-insinöörien työllisyystilanne on hyvä. Ammattikunnan työttömyysprosentti on tätä kirjoitettaessa 2 prosentin luokkaa. Toisaalta vastavalmistuneiden työttömyys on jonkin verran korkeampi, lähempänä 3 prosenttia. Työelämä on myös muuttunut aiempaa hektisemmäksi ja irtisanomisia tapahtuu jatkuvasti. Onneksi harva pois potkittu diplomi-insinööri jää pysyvästi työttömäksi. Uuden työpaikan saaminen kuitenkin voi kestää useita kuukausiakin. 2000-luvun aikana DI:n työttömyyden kesto onkin pidentynyt: Kun diplomi-insinöörin työttömyys vuonna 2002 kesti keskimäärin 89 päivää, oli kesto viime vuonna 106 päivää.

Vakuutuksen edut

Suomessa voi saada kahdenlaisia työttömyysturvaa: peruspäivärahaa tai ansiosidonnaista päivärahaa. Peruspäiväraha on KELAn kaikille työttömille maksama perusturva. Sen suuruus tänä vuonna on 24,51 euroa päivässä. Työttömyyskassassa itsensä vakuuttaneet puolestaan ovat oikeutettuja ansiosidonnaiseen päivärahaan. Nimensä mukaisesti sen suuruus riippuu palkkatuloista. Ansiosidonnaisen päivärahan suuruutta laskettaessa lisätään peruspäivärahan päälle niin sanottu ansio-osa. Jo tuhannen euron kuukausituloilla olisi oikeutettu 33,48 euron päivärahaan. Tonnin lisäpalkalla – siis 2000 euroa kuussa – määrä nousisi jo 53,48 euron. Ero pelkkään peruspäivärahaan on siis huomattava.

Jäsenyys kannattaa Ei vara venettä kaa- jo opiskeluaikana da

Miten työttömyysvakuutus sitten koskee teekkaria, joka on vielä opiskelija? Laki määrää, että työntekijän on oltava vähintään 43 viikkoa töissä (niin sanottu työssäoloehto) ja samanaikaisesti kassan jäsenenä ollakseen oikeutettu kassan korvauksiin. Opiskelija voi kerryttää työssäoloehtoita paloittain jo opiskeluaikana seitsemän vuoden ajan, joten vaadittavat viikot on helppo kerätä vaikkapa kesätöiden avulla. Jos esimerkiksi työskentelet neljänä kesänä kolme kuukautta, olet kerryttänyt jo 48 viikkoa (12 x 4=48). Kassan jäseneksi voi kuitenkin liittyä vasta kun on työsuhteessa. Tämän voi tehdä heti kun on kesätyöt aloittanut. Myös osa-aikainen työ kelpaa (vähintään 18 h/vko).

Ajatus työttömyyskassaan liittymisestä voi kieltämättä fuksista tai tupufuksista tuntua kummalliselta. Kuka nyt työttömäksi aikoo? Loppujen lopuksi kyse ei ole sen ihmeellisemmästä asiasta kuin matkavakuutuksen ottamisesta. Useimmat meistä ottavat matkavakuutuksen aikomatta kuitenkaan sairastua tai tulla ryöstetyksi. Aivan kuten vatsatauti tai ryöstö, ei työttömyyskassaan usein ole omissa käsissämme, vaan irtisanotuksi voi joutua vailla omaa syytään. Jos et voi itse asiaan vaikuttaa, voit ainakin varautua siihen. Liittyminen kassaan käy helpoiten TEKin nettisivujen kautta. Mikäli sinulla on kysyttävää, ota rohkeasti yhteyttä!

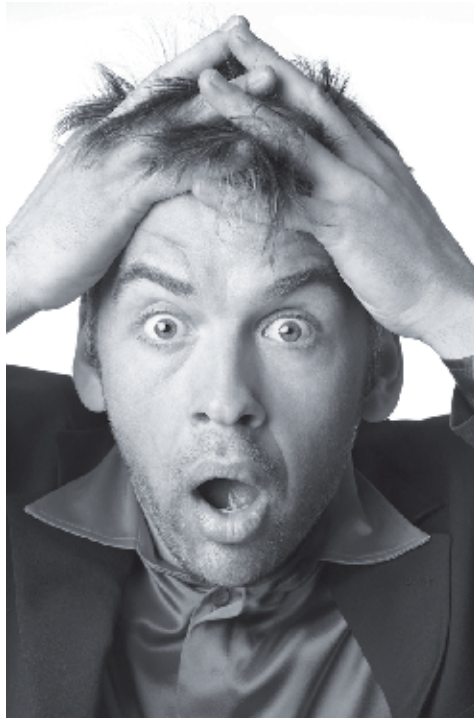
Kesätyöterveisin,
Olli Laine
TEK-kiltayhdyshenkilö

IAET pähkinäkuoressa:

- Työttömyysvakuutus
- Työssäoloehto 43 viikkoa
- Myös osa-aikainen työ kelpaa (vähintään 18 h/vko)
- Palkka vähintään 961 euroa/kk
- Opiskelija voi kerryttää ehtoa seitsemän vuoden ajan
- TEK neuvoo

Kesäteekkari tai dipputyöntekijä

MUISTA LIITTYÄ IAET-kassaan

IAET-kassan
ansiosidonnainen päiväraha:

<i>Kuukausiansio</i>	<i>Päiväraha</i>
1500 €/kk	n. 940 €/kk
1800 €/kk	n. 1060 €/kk
2100 €/kk	n. 1200 €/kk
2300 €/kk	n. 1280 €/kk

KELAn työttömyyspäiväraha:

<i>Kuukausiansio</i>	<i>Päiväraha</i>
-	n. 500 €/kk

Päivärahалaskuri: www.iaet.fi

IAET-kassa on insinöörien, arkkitehtien ja ekonomien työttömyyskassa, jonka vuosimaksu on 40 €. Kassaan kannattaa liittyä heti, kun saa harjoittelutai kesätyöpaikan; viimeistään D-työvaiheessa. Näin varmistat sen, että ehdit täyttämään kassan työssäoloehdon ennen valmistumista.

www.tek.fi/iaet

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Teksti: Henri Haukkovaara
Kuvat: sik.kuvat.fi, EKAK

Matkaan keskiviikkoamuna kohti Olympiaterminaalia kerraten samassa päässäni käänteistä sanajärjestystä sekä vara-verbin taivutusmuotoja. Välkommen till Finland och så vidare. Ei se nyt niin vaikeaa voi olla. Terminaalissa on vielä hiljaista. Lähdimme varmuuden vuoksi ajoissa, koska kuski ei ollut aivan varma reitistä, emmekä halunneet vieraiden joutuvan heti alkuun odottamaan. Lyhyen odotuksen jälkeen laiva saapuu maihin ja terminaali alkaa täyttyä jos jonkin näköisestä matkailijasta. Katselemme ympärillemme, mutta tuntomerkkeihin sopivia henkilöitä ei näy. Hetken kuluttua päätämme turvautua mobiilitekнологiaan ja kaivamme ruotsalaiset puhelinnumerot – vain kuullaksemme tutun ”valitsemaan-numeroon ei juuri nyt saada yhteyttä” –pätjän ruotsinkielisen version. Rupeamme jo hieman miettimään olemmeko oikeassa paikassa; tai ovatko vieraamme olleet oikealla laivalla, mutta mukaan rahdattu vanhempi tieteenharjoittaja kertoo, ettei tämä ole mitenkään erikoista.

Noin

kolmen Saamme ahdettua heidät matkatavaroiksi

EKAK

vartin odottelun jälkeen pyydämme laivan henkilökunnalta, josko he voisivat auttaa meitä kuuluttamalla ystäviämme. Nämä eivät kuitenkaan ota meitä tosissaan, vaan kertovat tarvitsevänsä vähintään yhden henkilön oikean nimen. Onneksi pian tämän jälkeen eräseen puhelinsoittoon vihdoin vastataan ja saamme kuulla vieraitemme olleen hieman aamu-unisia, mutta jo matkalla terminaalarakennukseen. Vihdoin näemme vilauksen keltaista tunnelin päässä ja tuota pikaa eteemme putkahtaa viisi keltatakkista nuortamiestä kantaen mukanaan suurta määrää matkatavaroita sekä vä-

hintään yhtä suurta määrää alkoholia. Miesten ilmeistä päätellen kaikkea alkoholia ei kuitenkaan säästetty maihin asti. Nyt edessä on totuuden hetki: ensimmäiset sanat ruotsia. Saan onneksi esiteltä itseni, ja myöhemmin saan jopa tietää, että vieraamme ovat Kalle Anka, Toulouse, Peter Pan, Hammarhorn ja Gaston eli Elektronisk Kalle

Anka Komitee Chalmersin teknillisestä yliopistosta Ruotsista.

neenkahteen autoon ja suuntaamme vihdoin takaisin Otaniemeä kohti.

Otaniemessä majoitamme Ruotsalaiset

OK20:n vierasmajoihin ja annamme heidän levätä hetken, minkä jälkeen suuntaamme lounaalle. Suuren kulttuurisokin lievittämiseksi valitsemamme ravintola on TF. Vieraamme eivät ole uskoa korviaan: ”Hej, de pratar svenska!” Illalla päästämme EKAKit tutustumaan suomalaisen olueeseen sekä opiskelijoihin, kun lähdemme vierailemaan kiltamme saunaillassa. Pienenä taka-ajatuksena illan aikana on juottaa vieraitamme niin paljon, ettei huomina häfv sujuisi heiltä aivan ongelmitta. Illan aikana näyttää lupaavalta, mutta valitettavasti pilkka osuu myös omaan nilkkaan. Torstaiaamuna uni maistuu hieman suunniteltua pidempään, joten emme ehdi luentotauoille heevaamaan. Tämän lisäksi EKAKit näyttävät pirteiltä ja hyvinvoivilta – päivä ei ala hyvin. Päätämme kuitenkin lounaan jälkeen lähteä vierailemaan koneen ja raksan kiltiksillä. Koneella meitä odottaa suuri joukko vaaleanpunaista

väkeä, jotka pääsevät seuraamaan viittä pulloheeviä. Muistutan vielä samalla, että myös konelaiset ovat tervetulleita illalla ja, että hallituksemme ei malta odottaa tulevaa ylivoimaista voittoa koneen hallituksesta. Innostuneina EKAKien näytöksestä, konelaiset päättävät tarjota heille kierroksen koskenkorvaa – tarjoiltuna Norjalaisen suuresta keksinnöstä, akvavit-pultista. Suu ja silmät kosteina EKAKit lähtevät kanssamme seuraavaan kohteeseen. Rak-salla on hiljaisempaa, mutta paikalla on kuitenkin muutama kiltalainen, joten suoritamme uusinnan näytösheevistä. Rak-salaiset katselevat ihmeissään ja päätämme lähteä pikku hiljaa valmistautumaan illan suur tapahtumaan.

Kuuden aikoihin Smökki rupeaa olemaan valmis vastaanottamaan kilpailijoita sekä yleisöä ja ilmassa on suuren urheilujuhlan tuntua. Öhlhäfv 2008 on täällä. Ensimmäisenä ohjelmassa on pullosarja, jossa kilpailijoilla on kolme yritystä juoda 0,33l:n lasipullo tyhjäksi mahdollisimman nopeasti. Jottei kylmä juoma sattuisi matkalla alas, olut on esilämmitettyä. Kilpailun alkaessa ilmoittautuneiden lista on vielä suhteellisen lyhyt, mutta kisan edetessä mukaan uskaltautuu yhä enemmän ihmisiä. Itse päätän katsoa vielä vierestä ja valmistautua henkisesti tuleviin koitoksiin. Kun ensimmäinen sarja on saatu kisattua, on vuorossa puolen litran tuopit. Tämä sarja on ehkä helpoin, koska tuopista neste on helpompi saada kurkkuun kun kapea-kaulaisesta pullostä. Osallistujien määrä on suuri ja kilpailun taso kova. Pian seuraa myös allekirjoittaneen vuoro kokeilla häfvausta ensimmäisen kerran: asetan kädet tukevasti tuopin ympärille ja mietin jo valmiiksi, miten tuopin suoritukseen asetan. Lämmin olut ei olekaan pahaa. Saan tuopin juotua itseäni tyydyttävään hieman yli kymmenen sekunnin aikaan,

mutta valitettavasti suuni oli vuotanut ja kuulen tylyn "Underkänt" –toteamuksen tuomaroivien EKAKien suusta. Toisella yrityksellä sorrun hieman varmistelemaan hyväksytyä tulosta ja aika painuu lähemmäs kahtakymmentä sekuntia. Ilta jatkuu litran tuopeilla. Ilmeisesti moni oli alkanut harkita osallistumistaan vasta puolen litran tuoppien kohdalla, ja kaverit ystävällisesti ilmoittelivat haluttomia ihmisiä mukaan, joten tähänkin sarjaan saatiin hyvä osaanotto. Litran sarja on kerrasta poikki, eli virheisiin ei ole varaa.

Ilta etenee ja seuraavaksi on aika siirtyä joukkakilpailujen pariin: joukkuesarjassa kaksi enintään 4-henkistä joukkuetta juo yhden pullon, kaksi puolen litran tuoppia sekä litran tuopin siten, että seuraava saa aloittaa juomaan vasta edellisen ollessa valmis. Joukkueitakin on mukana hyvin. Ensiksi SIKH08 saa vastaansa KIK:n hallituksen. Kisa on tiukka, mutta päättyy lopulta koneen voittoon, kun isännät ovat liian vieraskoreita. Päätän itse lähteä vielä yrittämään litran tuopin kumoamista edellistä hallitusta vastaan. Valitettavasti vanhalla hallituksella kuntohuippu on paremmin ajoitettu ja joudun aloittamaan lähes toivottomasta tilanteesta. Vatsa alkaa olla täynnä, joten käyn nopeasti keventämässä oloani wc:n puolella. Kun loputkin joukkuehaasteet on saatu selvittyä, siirrytään megamedley-sarjaan eli henkilökohtaiseen joukkuekilpailuun. Kalle Ankan haastaa tällä kertaa JP. Kisa on hyvin tasainen ja viimeisiä tuoppeja viedään JP:n niukassa johdossa. Kalle Anka vetää kuitenkin ässän

hihastaan ja iskee ns. huutolaatan kanssa kilpailijaa kohti, minkä jälkeen JP:n litran tuopin sisällöstä osa löytyi myös toiselta puolelta pöytää. Tuloksena siis kaksi hylättyä suoritusta ja tasapeli. Saamme nauttia myös toisesta megamedleystä, kun Aleks haastaa Toulousen. Aleksin vauhti on Toulouselle liian kova, mutta valitettavasti "Öl e gott!" –huudot eivät tehoa ja olut päättyy vieressä olevaan saaviin kesken suorituksen. Tässäkin siis hylätty suoritus ja tasapeli. Viimeisenä, muttei todellakaan vähäisempänä, pääsemme kannustamaan Suomea maaottelussa Ruotsia vastaan. Suomea edustavat Aleks, Mikko, Sampo ja Pekko. Suomi johtaa selvästi ja saa vietyä suorituksen loppuun asti naapureita nopeammin, mutta tuomariston päätös on tyyli: Sampolta valui liikaa olutta, joten suoritus hylätään. Näin voitto menee Ruotsille. Tämän viimeisen koitoksen myötä ilta saadaan päätökseen aikataulussa ja ihmiset suuntaavat omille teilleen lepäämään vuosijuhlaa varten tai jatkamaan juhlintaa. Öhlhäfv 2008 on ohitse.

Ensi vuotta odotellessa,

Henri Haukkovaara

Karu totuus

eli kuinka selvisin fuksivuodesta, ymmärsin sähkön ja tutustuin huippuyliopistoon.

Teksti: Ilkka Rekola & Tuukka Lahti, Kuvat: Tuomas Tikka

Ilmassa on sähköistä odotuksen tuntua. Tuuli tuivertaa ja pakkasen paukkuu hyisenä kevät aamuna sähkö-osaston ikkunan takana. Tuukka Lahti istuu Kiltahuoneella katsoen mietteliäänä ikkunasta näkyvää maisemaa, kun yht'äkkiä Ilkka Rekola astuu ovesta sisään syli täynnä karkkia. Tottunein käsin hän piilottaa karkit karkki-automaatin syvyyskansiin ja istahtaa lopulta sohvalle syvään huokaisten. Hetken aikaa he vain istuvat paikallaan ja ovat hiljaa. Ilmassa todellakin on sähköä.

Ilkka: Rupesin tuossa miettimään....

Tuukka: Niin?

IR: On tänään tuntunut jotenkin erilaiselta kuin aikaisemmin. Kuin olisi jotain uutta meneillään.

TL: No joo. On itselläkin ollut tässä jo pienen tovin ollut sellainen fiilis että jokin on muuttunut. Olisikohan nyt aika käyttää se ilmainen lääkärintarkastus, joka meillekin on luvattu? Ettei vaan olisi mitään vakavampaa.

IR: Teekkarilla ei taida noista vaivoista olla puutetta.

Itselläkin on ollut kovin heikko fiilis viime viikonlopun saunailan jälkeen. Ettei vaan olisi epidemiaa liikkeellä?

TL: Puhu ihan vaan omasta puolestasi. Sä oot vaan juonu liikaa.

VIIHTEEN AMMATTILAISET

Kiusaantunut hiljaisuus peittää alleen hetkeksi kiltahuoneen. Kahvinkeitin tuhisee nurkassa. Jossain haukkuu Koneinsinööri. Ikuisuudelta tuntuneen hiljaisuuden jälkeen Ilkka kohentaa asentoaan rykäisten.

IR: Onkin tuo Teekkareiden vapaa-ajan harrastukset tulleet tutuiksi tässä vuoden aikana. Kaikenlaisia viettoja on tullut todellakin todistettua ihan henkilökohtaisestikin. Täytyy ihan muuten ihmetellä miten sinä olet kestänyt niitä selvinpäin kun humalassakin se on niin rankkaa aikaa ajoin.

TL: Mitäpä tuohon nyt voisi sanoa, se on ollut mysteeri minullekin. Vaatiihan se hieman seikkailumieltä olla ainoana selvänä juhlissa. Kaipa se on sitä pohjanmaalais-ta hulluutta.

IR: Mulle on riittänyt ihan vaan tämä hämäläinen hitaus. Pitää oppia kantapään kautta että mitä siitä juhlimisesta seuraa. Ja kato samalla tulee niitä fuksipinnoja ihan kiitettävästi.

TL: Minulle riittää päiheistä vaan sauna, limu ja killan naiset. Jotkut osaavat hölmöillä ilman alkoholin myötävaikutustakin. Joko on muuten tohtorin arvo jo plakkarissa?

IR: Kuules tohtori! Tohtoreita tässä ollaan jo puolin jos toisinkin. Opintopisteiden kohdalta en kuitenkaan ole ihan yhtä varma; ainaakaan tuo tukien tuleminen ei oo vielä keskeytynyt.

On tainnut tuo vapaa-ajan ja opiskelun suhde mennä hieman epätasapainoon, vai?

TL: Parempi kun oon vaan hiljaa opiskelusta. Mun pitää lähteä vuodeksi sivariin etsimään sitä kadonnutta opiskeluintoa. Toivottavasti se kans löytyy sen aikana, ettei tarvi ruveta raittiiksi puistokemistiksi. Mitäköhän siitäkin tulisi.

IR: Niin, sinähän lähdet sinne puolustamaan suomen tulevaisuutta rättien ja lumppujen avulla. Noh, onpahan sullakin kohtalotovereina kaikki tammikuussa inttiin lähteneet. Voitte sitten yhdessä hajoilla kun tuutte takaisin koulu penkille vuoden jälkeen.

TL: Elänpähän tuosta saatavien rahojen turvin leveämmin ja onpahan ainakin parempaa seuraa kuin siellä armeijan harmaissa, terveiset vaan killan naisille.

HAASTAVAA RAJAPINTAA

Kiltahuone alkaa pikkuhiljaa täyttymään sekalaisesta joukosta kiltalaisia. Kahvinkeitin tupruttaa kahvin aromeilla höystettyä höyryä ja ilmassa on monenlaista puheensorinaa. Tunnelmaa voisi kuvailla lämpimäksi.

IR: On muuten alkanut käydä tutuiksi nämä kiltahuoneen asukkien naamat. Tässähän tuntee jopa kuuluvansa johonkin itseään suurempaan.

TL: No kyllä tämä nyt aina yliopiston opiskelijakulttuurin voittaa, vaikka teekkarein maine on mitä on. Kyllä sitten on naurussa pitelemistä kun saadaan tämä huippuyli-

opistokin kasaan ja rakkaat ystävämme TOKYOSTA saapuvat meitä tänne viihdyttämään. Joko itse tunnet olevasi osa innovaatioyliopiston terävintä osaamista?

IR: Jo vain! Olen jo huomannut kuinka yleinen tietämyksen taso onkin jo paljon korkeampaa kuin aikaisemmin. Vielä kun saamme Kylterit tänne niemeen meistä tulee voittamattomia. Koulutamme uusista sukupolvista maailmallakin kilpailukykyisiä yli ihmisiä jotka kohoavat ansaitsemalleen arvostuksen tasolle ja rakentavat itselleen metalliset kehot joissa on sellaiset isot laserit jotka menee silleen että pew pew pew ja sitten me vallataan maailma ja...

TL: ööööö... Mihin me tuossa niitä tarvitaan? Tokyolaiset suunnitteleen alukset sen muotoisiks ettei ne pysty lentämään ja Kylterit ajamaan meidät vararikoon? Eiköhän toteuteta tuo ihan teekkarivoimin ja vallata maailma!

IR: Joo! Tekniikan yli-ihmiset ovat huomisen jumalia!

TL: ... ööö?

IR: ...

TL: ...

IR:asiasta kolmanteentoista, oletko jo ehtinyt käydä syömässä tänään? Täffällä taitaisi olla tänään spagettia tarjolla.

TL: Mä missään täffällä käy syömässä. On niin paljon halvempaa kokata itse kotona, varsinkaan kun ei oo tarvinnut vaivautua kovin paljoa tänne koululle asti.

IR: Niin, sinullahan onkin niin kovin pitkä matka tulla syömään tänne. Ettei vaan rupea tuo opiskelijan ruokavalio käymään liian yksitoikkoiseksi? Vaikka eipä se ruokavalio aina mikään ongelma taida olla kun ei oo edes rahaa syömiseen.

TL: Mä oon niin ihmetelty miten teillä asumisen, elämisen ja juomisen jälkeen riittää rahaa enää mihinkään muuhun!

IR: Se on kato kaikki kiinni priorisoinnista. Pitää itseksen tutkia mikä on tärkeätä. Olet kuitenkin siinä oikeassa että tiukalla tuo raha nykyään on. Pitäisiköhän töitä etsiä, jos sitä saisi hieman vaikka niitä kovin kaivattuja lisätienestejä.

TL: Sehän tästä vielä puuttuisi että pitäisi töissäkin käydä opiskelun ja riehakkaan vapaa-ajan vieton ohessa. Kesä on työn tekoa varten, olethan sä jo kesätöitä löytänyt?

IR: Ai prkl niin joo! Hmm, kai sitä pitäisi varmaan aloittaa hakemaan jotain duunia jos vaikka onnistaisi. Pitäisihän sitä ensi syksyäkin varten jostain hieman rahaa saada että hengissä pysyisi.

HUOMISEN TOIVOT

Tunnelma kiltahuoneella alkaa rauhoittua. Nurkissa makaillee muutama vanha likainen setä ja kahvi alkaa elää omaa elämäänsä kahvipannun pohjalla. Päivystäjä lopettelee juuri vuoroaan ja kipittelee ohitsemme toimistolle päin kireä ilme naamallaan. Ilmeisestikin jotkut osaavat vielä stressata täälläkin.

TL: Pitääkin muistaa ensi syksynä opettaa ne uudet fuksit nopeasti talon tavoille ettei niistä tule tuollaisia hapannamoja. Pitäähän sitä teekkarin elää osaa. Kunhan ei vaan mene liian pitkälle siinä vapaa-ajan vieton.

IR: Ai vähän niin kuin me vai? Taisi itsellä ainakin olla melkoista rai-raitu tuo edellinen syksy. Sääliksi vaan käy meidän tulevaa fuksiryhmää. Poloiset tulevat tänne ihan innoissaan ja sitten niillä on heti ekasta päivästä eteenpäin tämmöiset vastassa.

TL: Päinvastoin! Joukko tulevia fuksitohtoreita, ainakin jos se minusta riippuu. Sellainen fuksiryhmä kuin ISOt.

IR: Ja siinä sivussahan on hyvä sitten meidänkin viettää riehakasta tupsufuksivuotta.

Molemmat: (Syvä huokaisu...)

IR: Kai sitä pitäisi ensin selviytyä tuosta tulevasta vapusta ja saada se tupsu ennen kuin tuskailee ensi syksyn kanssa. Tietenkin jos tänä vuonna ylipäänsä järjestetään vappu. Eihän sitä koskaan tiedä...

TL: Vappu on kyllä niin musta aukko vielä että en kyllä mene sanomaan yhtään mitään. Pitää ensin katsoa selviääkö siitä hengissä läpi.

IR: Kunhan lakin saa niin sitten oon tyytyväinen. Ja jospa siitä Julkun myymisestäkin jotain tienaisi niin en olisi yhtään pahoillani. Kunhan vaan kävisi niin hyvä tuuri että nuo säätsuosisivat. Jos sääts jatkuu tällaisina niin saattaa tulla "kosteaa" vappu.

TL: Harmittaa vaan kun mun pitää luopua stetsonista kesäksi. Tuntuu kun jotain puuttuisi kun ei ole hattua päässä.

Varmaan pitäisi etsiä oma fuksipistekortti, jotta voisi sen lakinkin saada...

IR: Ei kai...

TL: Kyllä. Mokoma on päässyt tässä kevään aikana vähäisen käytön takia katoamaan.

IR: Synnynnäinen ikiteekkari mitä ilmeisemmin. Muista kuitenkin että ei niitä hommia papereilla tehdä, vaan ihan pers-tuntumalla nämä hommat hoidetaan. Ja kyllähän tuo läystäke tulee nyt ainakin kerran hukata, ihan vaan uskottavuuden takia.

TYÖN SANKARIT

Kiltahuone on jo hiljentynyt. Kahvinkeitinissä viimeiset pisarat ovat kuivuneet pannun pohjaan ja vanhimmatkin ikiteekkarit ovat vetäytyneet pois nurkista. Tuukka alkaa hivuttautumaan kohti ovea kantaen tavaroitaan. Ovella hän pysähtyy hetkeksi ja kääntyy Ilkkaan päin.

TL: No nyt se sitten iski.

IR: No? Mikä?

TL: No se tunne joka on vaivannut meitä molempia. Mä taisin hoksata mitä se on. Me ei olla enää fukseja, vaan meistä on tulossa vanhoja likaisia setiä.

IR: No kas, sitähan se taitaa olla. Kaipa se oli väistämätöntä.

TL: Toden totta.

Pienen hetken heidän katseestaan pystyy lukemaan kaikki menneet ja tulevat juhlat, ne monet saunaillat ja tulevat vuodet. Se ei ollut mitenkään vastenmielinen näky, päinvastoin, siitä paistoi monet hauskat ja iloiset muistot ja kokemukset.

Kirjoitushetkellä pistetilanne näyttää seuraavanlaiselta: Tuukka 785 ja Ilkka 725. Jokainen tehkööt omat johtopäätöksensä kirjoittajien ajankäytön priorisoinnista.

Aika fuksikultia.

Tämä artikkeli on omistettu killan naisille joiden olemassaolo auttoi meitä jaksamaan läpi raskaan fuksivuoden 2007-2008.

Finnair-excu

"Ei tylsiä kalvosulkeisia, vaan kunnon opastettu vierailu."

Teksti: Jarno Kukkola, kuvat: © 2008 Finnair PLC, Marketing Communications ja Jarno Kukkola

SIK ja Finnair Tekniikka löysivät toisensa ensimmäistä kertaa 2000-luvulla. Vaikka tunnelma exculla oli todella lennokas, tilanne pysyi rauhallisena tiukkojen turvatoimien ansiosta.

Perjantaina 29. helmikuuta sää oli kurja ja pilvinen. Tämä ei kuitenkaan lannistanut 18 excuilijan joukkoa, joka odoteli jännittyneenä matkaan lähtöä ja puuttuvaa kahden alkion osajoukkoa sähkölafkan edessä. Odottelu osoittautui palkitsevaksi, ja matkaan kohti lentokenttää lähdettiin sievästi neljän auton kolonnana johtajanaan "iso valkoinen paku". Polkujen monikäsitteisyys aiheutti matkalla kolonnan hajoamisen, mutta siitä huolimatta koko joukko pääsi turvallisesti perille päämääräänsä, ja ilmeisesti myös paluumatka sujui ilman suurempia henkilövahinkoja.

Excursion järjestelyt toimivat kaikin puolin hyvin. Meitä oltiin heti vastassa Finnairin puolesta ja opastus oli asiantuntevaa. Pienenä yllätyksenä vastaan tuli samankaltainen turvatarkastus kuin lentokoneeseenkin mentäessä. Turvamiesten teräväkätiset laitteet eivät oikein pitäneet geometrian työvälineistä, mikä johtunee vain Eukleideen oppien väärintulkitsemisesta. Kun kaikki vierailijat oli varmistettu "turvallisiksi", jakauduimme kahden ryhmään tutustumaan avioniikka- ja lentokonekorjaamoon,

joissa pääsimme tutustumaan mm. lentokoneiden ohjaamoihin ja raekuuron pahoin turmelemaan säätutkaan.

Lentokonekorjaamo oli vaikuttava paikka. Kun pääsee käymään Airbussin ohjaamossa ja katselemaan vanhan rahtilentokoneen purettua suihkumoottoria, on vaikea pitää kurissa sisäistä pikkupoikaa, joka on aina ihannoinut tekniikan pieniä ihmeitä. Lentokoneiden rinnalla avioniikkakorjaamon (avioniikka = ilmailuelektroniikka) laitteet tuntuivat varsin pieniltä, vaikkakin vastuu koneiden kyvystä uhmata painovoimaa on molemmilla osastoilla varsin merkittävä. Esittelykierrosten lomassa selvisi, että Finnairilla on kasvavissa määrin töitä avioniikkaosaajille ja Finnair Tekniikalla työskentelee vain muutama DI.

Kun molemmat ryhmät olivat päässeet nauttimaan todella asiantuntevista ja mielenkiintoisista korjaamokierroksista, pääsimme itse tarjoilujen pariin. Kahvi ja korvapuusti palvelivat tarkoitustaan omalla karulla, mutta kauniin yksinkertaisella tavallaan. Yleisesti ottaen excu oli todella tiivis ja aivan eri luokkaa kuin tavanomaiset käsienheilutteluexcuit. Nähtävää oli paljon, ja kuten YTMK:n tekemästä palautekyselystä kävi ilmi excua pidettiin jopa mielenkiintoisena!

Teekkaritytön lakanat

Teksti: Taru Simonen, Kuvat: Ville Haarala

Ensimmäisenä tulee huomioida, että vaikka tekisit (tai luulet tehneesi) kaiken näiden ohjeiden mukaan, eivät ne välttämättä tuota tulosta. Aivan kuten Arielkaan ei tehoa joka tahraan, saatat näillä ohjeilla vain kyllästyttää jotakuta tai vaikuttaa friikiltä. Minuun tosin tepsisi ;)

1. Ennen h-hetkeä varmista, että tuoksut raikkaalle. Ei ole välttämätöntä tuhлата omaisuutta kallisiin merkkihajusteisiin, vaan älykkäämpää on tuoksua raikkaasti omalle itselleen. Käy siis suihkussa ja vetoa puhtailla vaatteilla ja feromoneilla (vältä silti hikikainalot käyttämällä miedosti tuoksuva dödöä).
2. Eniten kaikki on kiinni itsevarmuudesta. Jos inhoat itseäsi ja olisit itsellesi viimeinen mies maan päällä, jonka ottaisit olkkariin varpaita lipsuttelemaan, olet sitä myös kaikille muille.
3. Hanki "kiva kutina". Tällä en tarkoita satiaisia, vaan tuiketta silmäkulmaan ja hilpeyttä rintaan. Oma kikkani on saada juhlatuulta kittaamalla siideriä jo suihkussa, tanssimalla samalla peilin ääresä kun pukeudun (käänteinen tehdään kun voittoa hoideltaessa) ja laulamalla Lenonin "Don't let me downia" meikatessa. Muokkaa tästä oma versiosi.
4. Saavu myöhemmin kuin muut.
5. Valitse kohde, mutta älä jää tuijottamaan ihastuneena valintaasi vaan mene heittämään joku tervehdys jollekin toiselle tuttavalle älä kuitenkaan jää jaarittelemaan vaan annan sen vain olla näkyvä "hallitsen seurani" -tyyppinen kierros paikalla.
6. Mene saaliisi luokse, mutta huolehdi, että teet sen oikealla hetkellä: ei kesken jutun (ellet sitten pelasta seuruetta siltä). Katso, että kaikki huomaavat jonkun tulleen piiriin (ettet jää kurkistelemaan muiden selkien taakse). Nipistä jotakuta vaikka takapuolesta (älä kouraise tai saat korvapuustin nopeammin kuin osaat sanoa "munaus").
7. Heitä tervehdys/toteamus/kysymys tai, jos vain osaat, hyvin lyhyt vitsi, tällä tarkoitan lähinnä jotain hassua, unohda Pikku-Kallet.
8. Juttele jotain yleisesti ja ole aktiivinen keskustelussa, älä kuitenkaan avaa sellaisia aiheita joista todennäköisesti kukaan ei ymmärrä mitään, joku saattaa ahdistua (kuten arvosanat) tai kukaan ei ole sillä hetkellä kiinnostunut (jonkin vempelen monimutkainen toiminta). Ole pääasiassa kaiken kanssa yhtä mieltä kunnes yllättäen heität jonkin yllättävän näkökulman keskusteluun. Älä kuitenkaan ryhdy väittelemään ja olemaan passi.
9. Heitä uhrillesi jonkin törkeys. Tämä on todennäköisesti kaikkea muuta kuin mitä kuvittelisit kuulevasi, mutta luit oikein eikä tässä ole kjortusvirhetä. Törkeytesi tulee kuulua linjaan "onpas sinulla paksut nilkat", "onpas sinulla isot kädet" tai "onpas sinulla isot korvat". Unohda kuitenkin rintojen, pepun, kasvojen ja lantion kommentoiminen ja pyri tuomaan edelliseen kommenttiisi uusi näkökulma joka voi kääntää asian jopa positiiviseksi. Nilkoille esim. "Harrastatko kenties juoksemista?"
10. Kun tyttö on saanut soperretuksi jotain, sano, että on aika hakea juomista ja kysy mitä tyttö ottaa. Huolehdi että hän haluaa jotakin, jos hän ei millään halua, olet sössinyt jotain ja pelisi on pelattu.

- 11.** Olet nyt tytölle kiva karkkiautomaatti jolla on hassua sanottavaa. Älä palaa hänen kanssaan saman porukkaan vaan pidä itselläsi. On aika puhua jotain kiva, mutta nyt tulee lisätä keskusteluun enemmän omaa persoonallisuutta. Voit siis kertoa jotain jopa itsestäsi. Missään tapauksessa älä ikinä kerro tässä vaiheessa mitään mistään ongelmistasi. Unohda että olet ollut sairaana, saanut kehnon arvosanan tai yrität päästä irti tupakasta. Mielellään osoita mielenkiintoa tyttöä kohtaan. "Niin mitä kerroitkaan nilkoistasi? Olet tanssija? Wau!" ja kysy siitä jotain. Kuuntele, vaikka tyttö jaarittelisi, loppuun asti sillä itsehän kohteesi valitsit.
- 12.** Jatka rupattelua korkeintaan puoli tuntia ja sen jälkeen kysy haluaisiko neiti tulla mukaasi juttelemaan suussaan sanaa "ei".
- 13.** Esittele neiti teekkari kavereillesi viehättävänä nuorena neitona nimen ihan hetkeksi jos tyttö muotoilee suussaan sanaa "ei".
- 14.** Jatka tästä kohdan 7 mukaan eteenpäin aina tähän asti kunnes iltana on viettänyt ja sinulla näyttää olevan pallo hallussa. Olisi hyvä jos olisit menneet porukalla joraamaan ja tehneet jotain muutakin mahdollisuuksien mukaan.
- 15.** Nyt on myöhä ja voit kysyä lähteekö tyttö nukkumaan vai jatkoilemaan

sinun mukaasi. Muista hymyillä houkuttelevasti. Jos tyttö haluaa lähteä mukaasi, jatka illan mittaan oppimiesi asioiden avulla niin kauan, että on jälleen tämän kohdan aika. Kun tyttö lopulta haluaa nukkumaan, lähde saattelemaan häntä. Myös siinä tapauksessa että hänen ystävänsä tulevat mukaan. Lupaa vaikka turvata heidän kotimatkinsa (vaikka se tarkoittaisikin 50metriä).

16. Älä jatka kuin alaovelle asti (ellet sitten ole onnistunut juottamisprosessissa ja hän pyytää sinut toisenkin oven taakse).

17. Kiitä illasta mutta älä ole liian imelä. Pyydä tytön numero ja kun olet sen saanut, kysy soiko hänen puhelimensa nyt jos soitat saamaasi numeroon ja käske olla rehellinen. Tytön sanoessa ei, häivy. Tytön sanoessa kyllä, taivu antamaan poskipusu, jos huomaat että hän olisi ollut valmis enempäänkin, onneksi olkoon: suutele.

18. Selvisit tänne asti? Onnea! Nyt pullasi ovat hyvin uunis- ja saat (seuraa) seuraavanakin iltana. Olet nyt varmasti oppinut painavimmat läksyt tämän tytön suhteen ja voit jatkaa hyvin rennosti omana itsenäsi (jos tämä tarkoittaa suihkussa käyvää siistiä sinua).

Tärkeintä on olla rento ja itsevarma sillä vahvat teekkaritytöt eivät kaipaakaan rinnalleen luuseria joka ei uskalla olla mahtava. Tee illasta hauska ja muistettava olemalla itse upea tyyppi.

Tässä vielä loppukevennykseksi syitä miksi Ilkka Rekola ja Tuomo Kohtamäki ovat sinkkuja:

"Hyvää kesää! Irtooks pesää?"

"Kelpaisko hyvä seksi? Eikö? No lähde sit mukaan."

Heitä jäät drinkistä lattialle: "Nyt kun jää on murrettu, niin kummalle mennään?"

"Mä haluaisin käyttää sun reisiä korvaläppinä."

"Saisinko numeros ku hukkasin omani?"

"Uskotko sä rakkauteen ensisilmäyksellä, vai pitääkö mun kävellä uudestaan sun ohitse?"

"Sun vanhemmat on varmaan simpukoita ku sä oot tollanen helmi."

"Saanko luvan vai tanssitaanko ensin"

"Puhunko suoraan vai naidaanko?"

"Ei kai sua sattunu kun putosit taivaalta"
"Pannaanko menemään vai mennäänkö panemaan?"

"Kivat kuteet. Ne näyttäis hyvältä mun huoneen lattialla."

"Sinun silmäsi ovat kuin tähdet eivät yhtä kauniit mutta yhtä kaukana toisistaan."

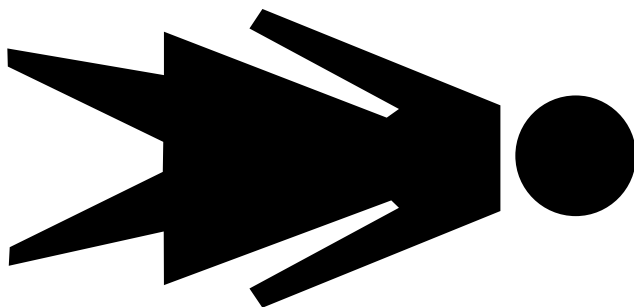
"Toivon, että olisit ovi, jota voisin lonksuttaa päivät pitkät."

"Sinulla on kehossasi 206 luuta. Haluatko vielä yhden?"

"Nimeni on (...). Muista se, koska huudat sitä myöhemmin tänä iltana."

"Mitä sinunlaisesi kiltti tyttö tekee minun likaisessa mielikuvituksessani?"

"Hei, minä olen se oikea - olit kuulemma etsinyt minua?"

Pyörästä ja sen uudelleen keksimisestä

Ei tämä onnistunut aiemminkaan, tuskin tälläkään kertaa."

"Vanhat pierut vaan kampeavat vastaan."

"Uusilta tyypeiltä puuttuu suurempi kokonaisnäkemyksiasiaa."

"Miksi meidän pitäisi kuunnella noita? ME tehdään tätä juttua nyt..."

Kuulostaako tutulta? Oletko kuullut tai itse sanonut jonkin yllä mainituista lausahduksista? Jos haluat jatkaa pyörän keksimistä uudelleen, sivuuta tämä teksti ja hyppää suoraan selailemaan Polyteekkarin ruokalisto-koostetta. Jos taas Sinulla on kiinnostusta hie-man pohdiskella tätä "uudelleenkeksimisen" aihetta, jatka lukemista. Yritän nyt olla mahdollisimman neutraalisti uusien ja vanhojen (lue: ei enää aktiivitoiminnassa) toimijoiden välimaastossa ja pohdia asiaa molemmilta kanteilta.

Otetaanpa tarkasteluun kuvitteelliset SIK:n järjestämät bileet Sarven-Meijan Mäkissä. Bileiden suunnitteluvaiheessa järjestäjät saavat kuulla kuinka koko tapahtuma on jo ennakolta tuhoon tuomittu. Paikalle ei kuitenkaan saavu kuin vaivaiset parikymmentä juhlijaa, joista 2 päätyy ambulanssiin ja 1 poliisiauton kyytiin. Lisäksi juhlien tulos on väistämättä tappiollinen ja järjestäjiä vaan **tuttaa koko homma. Niin kävi jo n+1 vuotta sitten (n on yleensä kertojan vuosikurssi). Parempi siis jättää järjestämättä... Vai entä jos...? Entä jos ei nyt tehtäisi ihan hätäkohtia johtopäätöksiä, vaan tuumailaan hetki asiaa. Kemuihin on kuitenkin runsaat 2kk aikaa ja siinä ajassa voi tehdä vaikka mikäläisiä muutoksia.

Nyt kun kertojalla on juttuhanat auki, niin voisi vähän kysellä lisää. Miksi näin kävi viimeksi? Oliko vain huono ajankohta järjestää bileet keskellä tenttiviikkoa? Saattoiko lääkistyttyjen järjestämät Lääkäri-potilas-hoitobordelleikit viedä osallistujia toisiin bileisiin? Vaikuttikohan KTMH:n tarjoama ylivahva turbosima ihmisten pahoinvointiin? Vai oliko 2 päivää ennen tapahtumaa keikkansa perunut PVNKKY se lopullinen isku osallistujakatoon?

Jos ja kun näistäkin asioista on nyt

järjestäjillä vähän parempaa tietoa, vielä energiaa ja motivaatiota jäljellä ja usko bileiden onnistumiseen, niin antaa mennä vaan! Uskon että jos on hyvä draivi päällä ja tavoite onnistua, niin todennäköisyydet ovat myös onnistumisen puolella. Lisäksi hyvään lopputulokseen voi päästä pienemmällä vaivalla esim. välttämällä niitä kertaalleen tehtyjä virheitä.

Uusien toimareiden toimintaa kuvaavia piirteitä ovat usein korkea motivaatio, yrittämisen halu ja uutuuden viehätys. Koli-kon kääntöpuolena kokemuksen puute aiheuttaa paljon helposti vältettäviä virheitä ja niiden korjaamiseen tuhlettua energiaa ja motivaation katoa. Tämän kuvion on nähty toistuvan vuodesta toiseen kiltojen, yhdistysten ja TKY:nkin toiminnassa. Vanhoilla toimareilla on taas halu kertoa kokemuksistaan eteenpäin, Ei yrittää estää hommia toteutumasta tai "kannustaa" epäonnistumisiin. Toisaalta vanhoilla toimijoilla on usein havaittavissa luottamuksen puutetta uusien toimijoiden kykyihin. Vahnhoilla tuppaa myös unohtumaan se tosiasi-a, että itsekin on varmasti tehty jotain asioita ensimmäistä kertaa. Molemmilla osapuolilla olisi paljon enemmän annettavaa toisilleen.

Vanhan kiltatuttuni eräs lempisäntä on: "kaiken voi aina tehdä paremmin." Tämän vastapainoksi haluan itse esittää kysymyksen: "tarkoittaako paremmin tekeminen sitä että asiat pitää tehdä eri tavalla?" Rutinien purkamisessa ja uusien rakentamisessa on aina kyse jonkinlaisesta konfliktista ja ristiriidasta. Kannattaa pohtia onko toiminnan parantaminen sen arvoista, että tämä konfliktin läpikäyminen on perusteltua. Kyseenalais-taminen on välillä paikallaan, mutta siitä voi muodostua turhan suuri lisärasite, jos mitään asioita ei hyväksytty "totuusina".

Alla olen listannut muutamia kohtia, joiden pohtimista suosittelen niin uusille, kuin vanhoille toimijoille. Ehkä näitä pohtimalla ja olemalla avoin myös sille toiselle osapuolel-le, voisi uusien ja vanhojen toimarien välinen välinen ymmärrys parantua ja niiden välinen kiulu hieman kaventua.

-Uusien toimijoiden "tunnuspiirteet": paljon energiaa, korkea motivaatio ja

yrittäminen, mutta usein myös kokemuksen puute. Eivät ne vanhat toimaritkaan mitään täydellisiä ole, joten pelkillä kiltavuosilla ja "kokemuksen syvällä rintaäänellä" ei voi olettaa olevansa mikään kaikkietävä.

-Vanhoilla on mitä todennäköisimmin halu kertoa kokemuksistaan eteenpäin, Ei yrittää estää hommia toteutumasta.

-Kun kerran on halua kertoa jonkin tapahtuman epäonnistumisesta, niin kertokaa myös mitä pohditte ja yrititte ja miksi mahdollisesti meni pieleen? Edelleenkin kukaan ei ole täydellinen ja kaikki ovat varmasti mokanneet joskus. Juttu onkin siinä, että tekeekö itse saman mokaan uudestaan ja yhtä uudestaan ja antaa vielä tulevienkin jatkaa samalla linjal-la... vai yrittääkö myös auttaa muita samojen virheiden välttämiseksi?

-Kannattaa ottaa myös muiden virheistä opiksi. TKK:lla on aika yleinen mentaliteetti, että kaikki pitää tehdä alusta asti itse... myös ne virheet. Voisiko tätäkin puolta kehittää ja ottaa oppia jo kertaalleen kokeiluista ja tehdyistä asioista?

-Kertokaa vaihteeksi myös mitä teitte hyvin? Ei keskityttäisi aina pelkästään epäonnistumisiin ja niiden taustavaikuttimiin.

-Älkää tehkö juttuja tai muutoksia pelkästään sen takia, että haluaisitte todistaa niiden olevan mahdollisia. Muodostuneissa rutiineissa-kin on voimaa.

-Toiminnan tilanne ja taustavaikuttajat ovat varmasti erilaisia, mutta samankaltaisuuksia-kin varmasti löytyy.

-Kannattaa kuunnella niitä neuvoja, voitte sitten itse päättää haluatteko noudattaa niitä. Kaikista ikävän tilanne on se, jossa neuvoja ei enää tule kun niitä todella kaipaisi...

Toivottavasti näemme Sarven-Meijan Mäkissä vielä paljon uusia ja entistä loistokkaampia bileitä, joissa kaikki toimii kuin elokuvissa konsanaan!

-Saku Partanen, Kiltapatruuna

ps. KTMH ja PVNKKY nimet muutettu, muttei paljoa...

Työhaastattelu irkitse

Teksti: Pekka Aavikko, Kuvat: Pekka Aavikko ja Ville Haarala

Uraoppaissa kerrotaan työhaastatteluun valmistautumisesta, mutta missään ei kerrota kuinka selviytyä irkitse tapahtuvasta työhaastattelussa. Ei kerrota tässäkään jutussa.

<teekkari> moi ootko paikalla? Sori oon vähän myöhäs..
<Pomo> ei se mitään. Ota toki kahvia tai teetä jos sinulla siellä on.
<teekkari> ei kiitos juuri nyt
<Pomo> kerros vähän itsestäsi ja miksi haet meille töihin?
<teekkari> no mä opiskelen kolmatta vuotta tietoliikennetekniikkaa TKK:lla ja haluaisin haastavia työtehtäviä joissa pääsisin hyödyntämään osaamistani ja teidän ilmoittamanne kesätyöpaikka vaikutti mielenkiintoiselta ja haasteelliselta, juuri sopivalta minulle.
<Pomo> entä mitäs vapaa-ajallasi teet?
<teekkari> huolehdin tietysti kunnostani urheilemalla monipuolisesti. Luen myös paljon kirjoja.
<Pomo> entä missä näkisit itsesi kahden-kolmen vuoden kuluttua?
<teekkari> uskoisin että olen silloin valmistunut ja työskentelen jossakin innovatiivisessa korkean teknologian yrityksessä mielenkiintoisissa ja haastavissa tehtävissä
<teekkari> voi lol se kyselee tyhmiä ja varmaan ottaa todesta kaiken mitä sanoin :D
<teekkari> oho, sori.. väärä ikkuna.. :|
<Pomo> jaaha.. no entä minkälaista ohjelmointikokemusta sinulla on?
<teekkari> no javaa osaan aika hyvin ja c:stä perusteet. Jonkun verran oon tehnyt myös php&mysql-juttuja.
<Pomo> minkälaisia juttuja olet siis käytännössä tehnyt?
<teekkari> venaas haen batteryä, brb
<teekkari> yep!
<Pomo> kerros vähän tästä viime kesän työtehtävistäsi?
<teekkari> no mä olin tosiaan sellaisen vuokrafirman kautta kahdessa eri paikassa ohjelmistokehitysprojekteissa
<Pomo> oliko se ihan ohjelmointihommaa?
<teekkari> no enemmän se sisälsi sellaista tiedon etsintää, määrittelyä ja testausta, mut jonkun verran ohjelmointiakin
<teekkari> voisin tietty logeista tarkistaa mitä tarkemmin ottaen tein silloin jos haluat
<Pomo> no eiköhän tuo riitä tällä erää
<Pomo> niin oliko sinulla ansioluetteloa mukana?
<teekkari> joo, ootas
<teekkari> <http://youtube.com/watch?v=MOIb3r5UyVw>
<teekkari> eiku siis <http://users.tkk.fi/u/tteekkari/cv.pdf>
<Pomo> kiitos. Ja me tosiaan laitetaan messagea kun olemme tehneet päätöksemme.
<teekkari> selvä juttu, jään odottamaan viestiä
<Pomo> hyvät päivänjatkot sitten
<teekkari> samoin, moi

Meine Studien (und Essen) – OSA 2

Teksti ja kuva: Juha-Matti Lehtinen

Tällä kertaa teekkarismiehemme avautuu työstä ja opiskelusta... Lue jos uskallat!

Hei taas Sinä, rakas hyvän, vaan ei aina terveellisen, ruoan ystävä!

Jälleen yksin - tällä kertaa Hyvinkäällä porukoiden luona. Lunta tuiskuttaa ja tulevan illan etanolin kiertokulku asetaldehydiksi elimistössäni on väistämätön tosiseikka. Hyvä ruoka etukäteen – kuten jokainen opiskelijaksi itseään kutsuva tietää - on paras keino onnistuneeseen tinnitailuiltaan. Näin alkoholin imeytyminen elimistöön on tasaisempaa ja tuottaa ns. pehmeämmän vasteen, eli humalatilaa. Ruuan kannattaa olla melko täyttävää, koska seuraavan kerran sitä (lue: kebabia) saa 02.00 - 04.30 välisenä aikana.

Kotikotona, porukoiden luona luulisi olevan kaikenlaista enemmän ja vähemmän tarpeellista ingredienttiä, joten avataan jääkaappi. ÄÄÄ! Liikaa valinnanvaraa! Missä on oma tyhjyyttä säteilevä jääkaappini kun sitä eniten kaipaakaan? Ei mädäntyneitä, mustia banaaneja eikä edes homehtunutta juustoa! Kaikkea on enemmän kuin tarvitsisi. Sitähän se on, jos kävisi töissä. Suuhunpantavaa löytyisi a) paljon ja b) niiden merkki ei olisi Euroshopper, X-tra tai edes Rainbow, ja juustokin olisi muuta kuin Viking Edamia. Mutta omasta päästä kärsii oma maha - ei sillä, etteikö se olisi allekirjoittaneelle OK. Ja kyllähän kesätöillä elää pitkälle seuraavaan vuoteen - etenkin kun opintotuki nousee ensi lukukauden aluksi 100%. Ja kerkeää sitä aina välistä myös paremman puolen kanssa käydä hienoissa ravintoloissakin. Kallis harrastus :/.

Valitsen tehdä ruoan, joka on ehkä maailman helpoin ja maukkein suhteessa käytettyyn aikaan. Kaivan ruisleivät, ketsupin, pekonin, tonnikalan, tomaatit ja juustoraasteen.

Sitten vaan isketään leivät pellille. Eli otan paketista kaksi leipää, joiden ala- ja yläosan saan irti toisistaan nopealla kädenliikkeellä, jolloin jäljelle jää 4 puolikasta. Lei-

pien päälle laitan maun mukaan ketsuppia. Levitetään se ketsuppi siihen tasaisesti. Tonnikalan öljyt kannattaa valuttaa noin puoleen siitä, mitä purkissa alun perin on; muutoin leivät ovat käytännössä öljyä leipien kera. En kuitenkaan valuta kaikkea pois! Tonnikalaa runsaasti jokaiseen leipään - tämän ei pitäisi olla ongelma jos käytössä on neljä leipää. Seuraavaksi asetan tomaatit siivuina leipien päälle ja pekoni tahi pari päälle kyytipojaksi. Lopuksi levitetään tasaisesti juustoraaste kruunaamaan kokonaisuus. Maustaminen on jokaisen omista mieltymyksistä kiinni, mutta yllä reseptissä ovat omat mieltymykseni. Pekoni ja tonnikala tuovat tarpeeksi suolaa (ei siis tarvitse lisätä), joten en olekaan

Junskin repeat pekoni-tuna-tomaatti-uunivoileivät

(valmistusaika 20-30 min.)

Ainekset:

- 4 puolikasta vaasan ruispaloja tai reissumiestä
- ketsuppia (esim. x-tra)
- paketti pekonia
- purkki tonnikalaa öljyssä (esim. x-tra)
- pari tomaattia (esim. espanjalaisia)
- juustoraastetta
- mustapippuria, oreganoa/pizzamaustetta
- (-sinappia)
- (-pestoa) (rainbow)

Valmistusohje: lue mitä sanottavaa minulla on.

aivan rappiolla terveellisen ruoan suhteen. Laita leivät lopuksi
200
as-

tee-
seen
uuniin,
joka on
esilämmitetty, jotta
leivät pysyisivät mahdollisimman rapeina. Ruoka on valmista, kun juusto on ottanut hieman väriä ja pekoni on sopivan kypsää. Ruoka sopii parhaiten juurikin

perjantai- tai lauantai-iltana, koska kisakunto on parhaimmillaan täydellä vatsalaukulla.

Mums mums, ja kyytipojaksi yksi lonkero. Mä on niiin valmis lähtemään liikenteeseen. Mikä parasta, ruoka oli ilmaista - porukoiden luona kun olen. Työtätekevänä en varmaan juurikaan miettisi että mitä kukin ja mikin maksaa. Nykyisin se ainainen hinnan miettiminen on kuitenkin enemmän tai vähemmän takaraivossa.

Aivan kuten elokuvassa Into The Wild (arvostelu seuraavassa lehdessä), olen se poika, joka miettii usein mikä on elämässä olennaista. Tällä hetkellä on sellainen kutina, että työnteko se ei ainakaan ole. Toimeen on hauska tulla rahallisesti jotta voi suoda itselleen mukavia (maksullisia) hetkiä (ei kuitenkaan sellaisia, mitä ajattelet ;). Mutta vaatiiko opiskelijan ihmisluonto tosiaan ympärivuotista työssäkäyntiä? Kuten kaikkeen muuhunkin, jokaisella on tähän oma vastaus (ja oma elämäntaso taloudellisessa mielessä). Omas- ta puolestani haluan kuitenkin todeta, että arvostan liikaa vapaa-aikaani luopuakseni opiskelijaelämän täysistä eduista, johon muun muassa työtätekemättömyys (muulloin kuin kessällä) kuuluu. Vaikka se tarkoittaakin sitä, etten voi ostaa joka kuukausi Full-HD fuusioplasma-tykkiä (tai edes HD-readyä). Ehkä sitten itse arvostan tällä hetkellä vapaa-aikaa, ja toivon myös sen näkemyksen säilyvän elämäni läpi. Harvoin olen törmännyt ihmiseen, joka aikuisten oikeasti rakastaa työtän- sä enemmän kuin vapaa-aikaansa. Mitä sinä arvostat?

"Ehäm mie middään muuda ku ruokkaa darvidse, se o hyvvee". Ja vähän rauhaa ja rakkautta. And I'll rest in peace.

Historian siipien havinaa

Teksti: Janne Lahdenperä

Kuvitus: Silja Tirronen

Aina kuulee kerrottavan kuinka kaikki oli ennen niin paljon paremmin. Kesät olivat lämpimiä, talvisin oli paljon lunta, wappuna oli aina aurinkoista, fuksit olivat rautaa, poliiseja ei päästetty Otaniemeen, misseistä ei tehty ministereitä, kotimaan pitkät excursiot kestivät vähintään neljä päivää, ja niin edelleen... Mutta oliko kaikki tosiaan ennen paremmin?

Koska itse olen tutustunut korkeakouluopiskeluun vain 2000-luvulla, täytyi minun tiedustella asiaa hieman vanhemmalta sukupolvelta. Otinkin yhteyttä isääni, joka opiskeli Lappeenrannan teknillisessä korkeakoulussa 80-luvun taitteessa, ja kyselin häneltä opiskelijoiden sosiaaliturvasta ja toimeentulosta tuon ajan Suomessa.

Kuten useimmat tietävät, on nykyinen opintotukisysteemi lähtöisin vuoden 1992 uudistuksesta, jolloin opintorahaa korotettiin tuntuvasti ja tuki ei enää ollut niin lainapainotteinen. Sitä ennen opinnot oli pääosin rahoitettava lainalla, ja isälläni olikin opintojen loputtua nykyrahaksi muutettuna noin 20000€ lainaa. Nykysysteemissähän (55 kuukautta) jos nostaa kaiken mahdollisen opintolainan, saa sitä kokonaisuudessaan 16500€. Täytyy tietysti muistaa että opintolaina oli jo tuolloin valtion takaama ja hyvin matalakorkoinen.

Isäni mainitseekin, ettei hän muista olleensa oikein missään opiskelujensa vaiheessa tiukilla taloudellisesti. Tähän tietysti olennaisesti vaikutti se, että hän aloitti assarin hommat jo toisena opiskeluvuotenaan. Myös monien kiinteiden menojen puuttuminen auttoi, harva opiskelija omisti noihin aikoihin autoa ja matkat kuljettiin pääosin pyörällä tai bussilla. Kuulemma ainoastaan ensimmäisen vuoden kevät ennen kesätöiden alkua oli

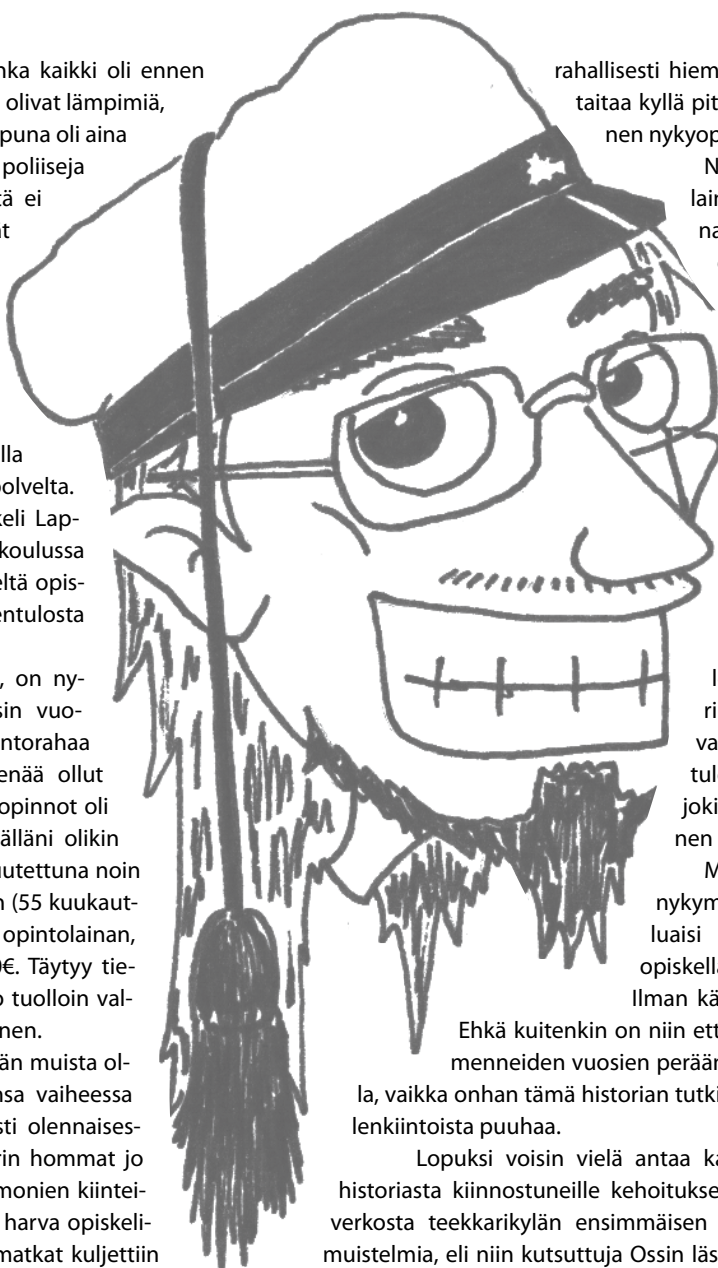
rahallisesti hieman heikkoa aikaa, tämä taitaa kyllä pitää paikkansa myös monen nykyopiskelijan kohdalla.

Nykyisin opiskelijoiden lainanottoa hillitsee ainakin omasta mielestäni epävarmuus työllistymisestä. Uutisissa kerrotaan jatkuvasti kuinka suuret yhtiöt irtisanovat työntekijöitään, ja kesätyöpaikkojen saanti tuntuu monesti olevan pelkkää tuurikauppaa. Toisin olivat asiat 25 vuotta sitten, kun oli päässyt korkeakouluun opiskelemaan diplomi-insinööriksi, saattoi olla miltei varma toimeentulostaan tulevaisuudessa. Eli kyllä jokin sittenkin taisi olla ennen paremmin.

Mutta kukapa meistä nykymenoon tottuneista haluaisi oikeasti enää asua ja opiskella 80-luvun Suomessa? Ilman kännyköitä ja internettiä?

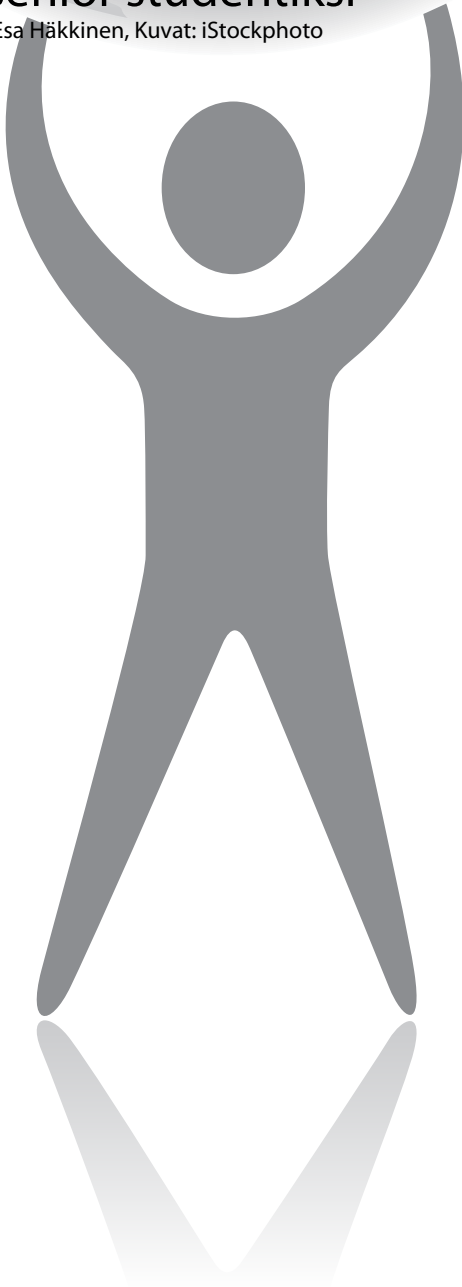
Ehkä kuitenkin on niin että aika kultaa muistot ja menneiden vuosien perään on aivan turha haikaila, vaikka onhan tämä historian tutkiminen usein hyvin mielenkiintoista puuhaa.

Lopuksi voisin vielä antaa kaikille tekkaritoiminnan historiasta kiinnostuneille kehoituksen käydä lueskelemassa verkosta teekkarikylän ensimmäisen johtajan Ossi Törrösen muistelmia, eli niin kutsuttuja Ossin lässyjä (www.polyteekkari.fi/ossinlassyt). Lässyistä voi jokainen lukija itse muodostaa oman käsityksensä siitä oliko kaikki ennen paremmin.

Lähde vaihtarille kaveriksi ja yhdyshenkilöksi, eli kvISO:ksi, eli tutoriksi, eli senior studentiksi

Teksti: Esa Häkkinen, Kuvat: iStockphoto

Lahjoita kaksi viikkoa aikaasi vaihtarille: Suomeen saapumisen byrokratia, koulunkäynnin alullepano, kulttuurimme tapojen hahmottaminen ja teekkarikulttuurin esitteleminen. Nämä kun jaksat selvittää, saat vastineeksi kutsuja moniin syntymäpäiväbileisiin, opit uusista kulttuureista kuin kävisit kesälomalla Kreikassa konsanaan, tutustut eri kielten ihmisiin ja samalla kasvavat itsekkin uskomattoman paljon ymmärtämään maailman menoa pienen Suomemme ulkopuolella.

Vaihto-opiskelijat saapuvat jälleen syksyllä sankoin joukoin, eikä meillä ole koskaan ollut tarpeeksi väkeä vastaanottamaan heitä avosylin osaksi yhteiskuntamme omituisimmista yhteisöistä. Opetuskauden alkaessa noin 500 reipasta ja 4. vuosikurssin opiskelijaksi rinnastuvaa vaihtaria saapuu Helsinki-Vantaan lentokentän aulaan, josta heidän ensikosketus Suomeen vedetään ohjatusti ja heidän ennako- odotuksia kivuttomammin läpi byrokratian rattaiden.

Ei ole aivan sattumaa, millaiset kaverit tänne saapuvat. Hyppääminen tuiki tuntemattomaan kulttuuriin, vaihtoehtona kaikista mahdollisista maailman kolkista, tänne karuun pohjolaan, vaatii tietynlaista sekopäisyyttä ja sisua, mistä meidät suomalaiset on maailmalla tunnettu jo vuosia. Vaikka opetus onkin maksutonta, ei se ole mikään yleisin syy vaihto-opiskelukohdeelle. Eivätkä he tänne ryypäämään ja rellestämäänkään ole saapuneet, jokaisen tulee palauttaa tietty määrä opintopisteitä omaan opetusohjelmaansa omassa kotiyliopistossa, joten koulua he ovat tänne tulleet käymään.

Ensikosketus johonkin, mitä maailmalla vain ihmetellään PISA-tutkimustuloksissa ja Nokian menestystarinassa, on se syy, mikä ajaa monen vaihtarin valitsemaan juuri heille tuiki tuntemattoman Suomen vuodeksi tai kahdeksi opinahjokseen ja tarinakseen työhaastatteluissa tulevalle työuralleen. kvISO:na juuri Sinä voit ne ensimmäiset päivät vaikuttaa, kuinka paljon vaihtari saakaan irti vaihto-opiskeluvuodestaan.

#sik_intl

IRC-kanava, jossa vaihtarit kysyvät ja me vastaamme.

Excursioraportti: Accenture – Teknologiakonsultiksi tai -arkkitehdiksi

Accenturen omasta aloitteesta järjestetty excursio oli yhteinen sähköläisten, fyysikoiden ja tietoteekkarien kesken. Excursio alkoi kahvittelulla sekä luentopohjaisella alustuksella teknologia-arkkitehtuureista. Läpi käytiin muun muassa infra-, sovellus-, ope- rointi-, ajonaikainen arkkitehtuuri sekä niiden linkittyminen toisiinsa. Esityksissä painotettiin vuorovaikutteisuutta. Esityksiä kuultiin lisäksi teknologiakonsultin tehtävistä sekä yleensäkin Tottakai mukaan sisältyi konsulttifirmaa esitellessä pakollinen urakehityskaavio juniori konsultista aina partneriksi asti. Yrityksen puolelta mukana oli niin diplomityötään yritykseen tekevä kiltä-aktiivi kuin yli 10 vuoden uran tehnyt partneri.

Excun yleisilme oli ihmisläheinen. Tapahtuman ilmapiiri oli muuten- kin mukavan rento ja vapaaluonteinen vaikkakin excursio olikin aika- taulutettu. Esityksissä eniten häiritsivät erinäköiset lyhenteet ja am- mattislangi. Hetkittäin kalvoshowkin yltyi erittäin nopeatempoiseksi: paljon tekstiä sisältäviä kalvoja 36 kappaletta noin tuntiin. Lopussa

yrityksen edustajat hajaantuivat opiskelijoiden joukkoon vastaile- maan avoimesti heille esitettyihin kysymyksiin. Excuijoiden alita- juntaan yritettiin vaikuttaa Accenture-violetin värisillä tuoleilla, jotka olivat kylläkin miellyttävät istua.

Exculla opittua:
konsultti tarvitsee keskimäärin 16 kal- voa puhuakseen tunnin.

Jyrki Luukko
Yrityssuhdemestari
'08

Ruoka: vuohenjuustosalaatti, tikkari
Juoma: puna- ja valkoviiniä, olutta, siideriä sekä limonadia
Krääsä: kynä, lehtiö (joilla voi herättää laska- reissa assistenttien halveksunnan)
Erikoista:
– tietokilpailu, jossa kysymyksenä muun mu- assa ”kruuna vai klaava”, voittona usb-muistik- kuja
– oluet ja siiderit oli uudelleen brändätty Ac- centuren logolla
– allekirjoittanutta alkoi excursion jälkeen kiin- nostamaan opiskelu

Käytännössä:

- Ensimmäisenä päivänä vaihtari saapuu lentokentälle, olet kaveria vastassa hänen kotiavaimet kädessä. Viet kaverin uuteen kämpppään ja esittelet lähi- marketin, järkevän koulumatkan ja kampusalueen lafkat.
- Toisena päivänä vedät kaverin läpi byrokratian, esitellään passit ulkomaan- viraston luukulla poliisiasemalla, kirjoitetaan HOAS:n/TKY:n vuokrasopimuk- set, käydään maistraatissa ilmoittautumassa verollepanoa varten, hankitaan viimein se bussikortti, kierretään vähän kauppoja uuden kämpän perustar- vikkeita.
- Kolmantena päivänä syvennytään opintojen maailmaan, tutustutaan WebTOPI:iin ja reittioppaaseen, kaverin opintosuuntaa valvovan killan jäse- niin ja heidän kiltahuoneeseen, ruokailuun kampuksella jne.
- Viikonloppuna käväistään Suomenlinnassa retkellä ja tutustutaan paikalli- seen yöelämään, sekä kampuksella että itäisessä satamakaupungissamme.

Muutaman viikon kuluttua kaveri opiskelee erittäin reippaasti hyvin startan- neiden opintojensa edetessä, hymyssä suin suunnitellussa kvISO:nsa päämenoksi bi- leiden järjestämisestä, ilman huolen häivää huomisesta eikä varsinkaan stressistä vapaa- aikansa käyttämisestä.

Tämä kaikki onnistuu vain, jos läh- det kvISO-hommiin avuksi. Kampuksellamme on heistä huutava pula ja vaihtareiden fuksi- ryhmäkoot ovat vain ani harvoin olleet tar- peeksi pieniä. Nyt voit SINÄ vaikuttaa myös omaan elämääsi: vaihtarin kanssa temmeltä- essä tutustut myös omaan minäkuvaasi, ke- hität arvomaailmaasi, alat ymmärtää maapal- lon toisien kolkkien uutisia uusin silmin, tämä kaikki vain, kun uhraat pari hassua viikkoa elämästäsi kvISO:na.

Esa Häkkinen
kvISO '07

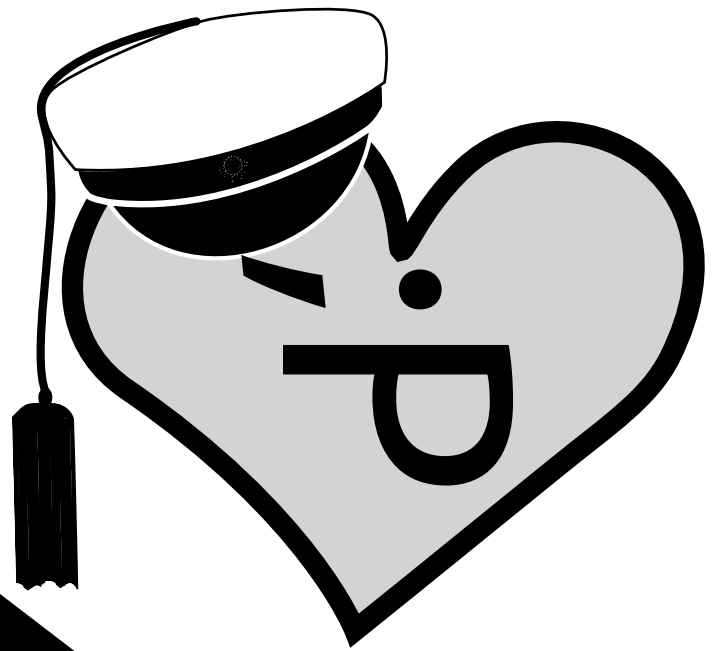
Kirjoittaja on itse ollut tutorina yläasteella, lukiossa, ammattikorkeakoulussa sekä täällä meillä Teknillisessä korkeakoulussa.

Pulmakulma

Kolme miespuolista teekkaria haluaa saada samaa naista ja nainen haluaa saada kaikkia kolmea kaveria. Naisella on kaikki mahdolliset sukupuolitaudit, joita kuvitella saattaa ja jokaisella teekkarilla on yksi tauti siten, ettei kenelläkään pojista kuitenkaan ole samaa tautia. Pojilla on kuitenkin ainoastaan kaksi kondomia. Ratkaise, kuinka pojat voivat painaa naista ilman, että kukaan heistä sairastuu mihinkään uuteen tautiin.

SHAKKIKEKKERIT
Taistelet valkoisilla. Ratkaise,
kuinka järjestät kolmella siirrolla
shakkimatin.

Ratkaisut löytyvät Matin luota

Kuluttuurinurukkaus

Kuvat: Anna Kankainen & Heta Närhi

Heinäkuussa kajahtaa! Hevilegenda Iron Maiden esiintyy vihdoin Olympiastadionilla 18.7.2008. Liput myytiin hetkessä, mutta ei hätää! Kuten olette jo ehkä killan sivuilta huomanneet, kulttuuritoimikunta sai ostettua 8 lippua seisomakatsomoon. Myymme liput huhtikuun puolenvälin tienoilla. Seuraa sivuja! Olemme myös varanneet upean Kinopolin (Otakaari 20) käyttöömmme 16.4.2008 leffamaratonin varten koko yöksi. Luvassa on ainakin äksöniä ja komediaa. Teatteriin mahtuu 18 innokkainta, joten lehden ilmestyessä paikkoja saattaa vielä olla.

EMMAssa eli Espoon modernin taiteen museossa on meneillään näyttely **12 x Claude Monet ja suomalaisia impressioita**, joka esittelee impressionismin mestarin töiden lisäksi suomalaista 1800-luvun maisemaimpressionismia. Lapsenmieliset puolestaan lähtevät kipin-kapin Heurekaan Hanaa! -näyttelyyn, jossa insinööritaitoihin tutustutaan käytännössä autojen parissa. Yllätä pikkuveljesi tai serkkusi ja päde tiedoillasi!

Jos haluat tietää mitä muut lukevat, nappaa kirjakaupan hyllyltä Milla Paloniemen Kiroileva siili 2. tai Khaled Hosseininin Tuhat loistavaa aurinkoa. Ne ovat tällä hetkellä Suomen ostetuimpia kirjoja, ja myös takuuvarmoja lahjaideoita.

Kesän parasta kulttuuritarjontaa ovat tietenkin erilaiset festarit, joita löytyy kansanmusiikista hevin kautta poppiin. Jos suuret massafestarit eivät kiinnosta, niin sivuilta www.festarit.com löytyy myös vaihtoehtoisia musiikkielämyksiä.

Wapun aikaan TKY:n hehkeä kulttuuritoimikunta myy haalarimerkkejä pää-rakennuksella. Varaa siis pennosia mukaasi. Merkkien joukosta saattaa myös löytyä harvinaisuuksia!

Muistatthan ilmoitella meille, jos löydätte jonkun mielenkiintoisen tapahtuman, johon haluaisitte killan kautta osallistua. Meihin saatte yhteyttää sähköpostin, puhelimen tai huippusuosion saavuttaneen #skulttuuri kannun kautta.

Ihanaa kevättä,
Heta & Anna

Sössön toimitus 2008
toivottaa hyvää wappua!

Kuvassa vasemmalta: Taru
Simonen, Silja Tirronen, Anne
Vainio, Juha-Matti Lehtinen,
Leni Järvenpää, Sadi Hossain,
Venla Pouru

Kuvasta puuttuvat: Ville Haara-
la ja Ossi Miikkulainen

